

MIND แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. 2568 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น
ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000

โทรศัพท์ 0 4323 6755

E-mail : saraban_khonkaen@industry.go.th

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยกำกับ ดูแล ส่งเสริม พัฒนา ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัด รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรม ให้สามารถแข่งขันได้ และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการ นโยบายต่าง ๆ เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการยกระดับอุตสาหกรรมต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๔
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๗
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๐
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ	๑๑
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๔
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น	๑๕
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๕
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๕
๓.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะการณ์ และศักยภาพ	๓๓
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๓๔
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น	๔๑
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๑
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๑
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๑
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ) จำนวน ๑๒ โครงการ	๔๔
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	๖๒
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๖๓
ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น	
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๖๓
ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทเชิงพื้นที่ภายในจังหวัดขอนแก่น (SWOT Analysis & Tows Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติในเชิงพื้นที่ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยกรอบแนวคิด MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมพื้นที่
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถการประกอบการอุตสาหกรรม
- ๓) กำกับ ดูแล ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่ระบบมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

แนวทางการพัฒนา

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๘๐
- ๒) มูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
- ๓) จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๙๐

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
(การเพิ่มผลิตภาพของอุตสาหกรรมและบริการ)
- ๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน ภาคการผลิต ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม อันเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) การเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยเชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูป ๔.๐

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
  - สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการ ตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยเน้นการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับเครื่องจักรมากขึ้น การปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำด้วยการให้เงินมูลค่าสูง ด้วยการให้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
  - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
  - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
  - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนย่อย : ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลปัจจัยความพร้อม
ในอนาคต ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ (ภายในปี ๒๕๗๐)

(๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มี
บทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ร้อยละ ๔๐

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการโดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาดการสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้นเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

- เป้าหมายแผนย่อย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่เพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายใหม่ (เฉลี่ยร้อยละ) ไม่น้อยกว่า ๑๕

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้เพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี) ลดลงไม่น้อยกว่า ๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชี การผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนเองให้สามารถมีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- เป้าหมายของแผนย่อย : ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อย (เฉลี่ยร้อยละ) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕

(๔) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (อันดับ/คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐) ไม่เกิน ๔๓ ไม่น้อยกว่า ๕๗ คะแนน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- แนวทางการพัฒนา

- ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลุก” และ “ปลุก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดรอบคอบ ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

- ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่ราชการ การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อกรทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแสเพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตและประพฤตินมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสเพื่อการเฝ้าระวังและลดโอกาสการทุจริต

- เป้าหมายของแผนย่อย
  - คดีทุจริตและประพฤตินมิชอบลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
  - ร้อยละของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA ร้อยละ ๑๐๐ (๘๕ คะแนนขึ้นไป)
  - จำนวนคดีทุจริตในภาพรวมลดลงร้อยละ ๕๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) **ประเด็นการปฏิรูป** ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยากเช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุน

ทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครวเรื้อนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) การปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ “ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน ๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง

ปฏิรูป ๑ จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน

- แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน
  - ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ (ตามหลักการ PPP)
  - ปรับปรุง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพิ่มโทษการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม น้ำ/อากาศเสียจากโทษปรับเป็นจำคุก
  - พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ จัดทำประกาศกระทรวงฯ เพื่อการควบคุมการใช้สารอันตราย เช่นการแต่งกลิ่นและรสชาติในสารโพรพิลไฮดรอกไซด์ และเมทานอล (Methanol)
- การจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร
  - ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrail Relocation)
  - คัดแยก/กำจัดขยะและกากอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องและลดผลกระทบ
  - สร้าง Circular Economy ส่งเสริมให้เกิด Zero waste to Land fill
  - การใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ
- การเปรียบเทียบปรับ
  - การกำหนดอัตราค่าปรับจากการเปรียบเทียบปรับคดีอาญาในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้สอดคล้องกับต้นทุนการดำเนินการ
- การพัฒนานิคมอุตสาหกรรม
  - พัฒนานิคมอุตสาหกรรม Circular เพื่อรองรับอุตสาหกรรมสีเขียว สร้างการจัดการกากอุตสาหกรรมครบวงจรและ Industry Symbiosis
- การแก้ไขปัญหาฝุ่น PM_{๒.๕} จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย
  - ส่งเสริมการเข้าถึงเครื่องจักรกลการเกษตร
  - สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากใบและยอดอ้อยเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า
  - ส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนและสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ
  - ใช้เทคโนโลยีการติดตามเพื่อลดการเผาอ้อย

ปฏิรูป ๒ สร้างการเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย

• ปกป้องและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการไทย โดยจัดตั้ง War room เพื่อ SME

- ป้องกันการนำเข้าสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน สร้างความเท่าเทียมด้านกฎระเบียบและภาษีระหว่างร้านค้าที่มีหน้าร้านในไทย ผู้ประกอบการออนไลน์ที่อยู่ในไทย และผู้ประกอบการออนไลน์ต่างประเทศ

- ยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันได้ ผ่านกลไกการส่งเสริมจากภาครัฐผ่าน DIPROM และสถาบันเครือข่าย ผลักดันมาตรการ “Made in Thailand และ SME GP”

ปฏิรูป ๓ สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

• การปฏิรูปอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่

- สร้าง/ปรับสายการผลิตและเทคโนโลยีในประเทศ ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เต็มเงื่อนไขการลงทุนที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพิ่มมาตรการส่งเสริมเฉพาะกิจการ (Tailor made) ยกระดับผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้าง Ecosystem รองรับการลงทุนและยกระดับผู้ประกอบการไทย

- ชะลอผลกระทบ เร่งการปรับตัว รื้อโครงสร้างภาษีและออกเงื่อนไขเพื่อรักษากำลังการผลิต ป้องกันการผลิตด้วย AD และ Safeguard ควบคุมเงื่อนไขการปรับตัวในระยะเวลาที่กำหนด

• ขับเคลื่อนการสร้างเกษตรมูลค่าสูงสู่อุตสาหกรรมอนาคต

- พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ปรับโครงสร้างภาคเกษตร ลดต้นทุนอุตสาหกรรมลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

• ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ก้าวทันโลก

- เพิ่มผลิตภาพ ลดต้นทุนการผลิต ปรับการผลิตให้ยืดหยุ่น
- เพิ่มขีดความสามารถด้วยระบบอัตโนมัติ ดิจิทัล และ AI
- พัฒนาศักยภาพบุคลากร ให้ภาคอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมการใช้พลังงานสีเขียว และปลดล็อกข้อมูลกฎหมาย Solar roof top
- ผลักดันการลดใช้พลังงานด้วยเทคโนโลยีในโรงงานอุตสาหกรรม
- เติมนักวิทยาศาสตร์และเกษตรกรแปรรูปไทย ค้นหาโอกาสที่เกิดจาก Food

Security

- ขับเคลื่อนเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของภาคอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมการปรับตัวเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน Going Green
- พัฒนาและเชื่อมโยงตลาด Carbon Credit ให้ภาคอุตสาหกรรม
- ผลักดันการจัดทำ Carbon Credit Baseline ของภาคอุตสาหกรรม

๓) กิจกรรม

แนวทางที่ ๑ สร้างความร่วมมือ พันธมิตร ห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ

• ขับเคลื่อนการปฏิรูปอุตสาหกรรม

- ปรับมาตรการและสิทธิประโยชน์ สร้างสายการผลิต เร่งการปรับตัว
- ยกระดับ SME และโรงงานพัฒนาขีดความสามารถส่งเสริมธุรกิจที่ยั่งยืน
- ริเริ่มหลักสูตรพัฒนาศักยภาพบุคลากร ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน และการ

ปฏิรูปอุตสาหกรรม

- เพิ่มเงื่อนไขสร้างตลาด กระตุ้นการลงทุน

แนวทางที่ ๒ ปรับกฎหมาย และภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล

• สร้าง Ease of Doing Business

- ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก้อ่อนไหวในการส่งเสริม และกำกับดูแล เพื่อให้แต้มต่อกับธุรกิจที่ประกอบการดี เช่น การจัดการพื้นที่เมื่อเลิกกิจการ เข้มงวดกับโรงงานขนาดใหญ่หรือที่มีความเสี่ยงสูง ความรับผิดชอบในการจัดการมลพิษ เช่น น้ำ กาก อากาศ ฝุ่น แสง และเสียง และการตรวจกำกับสุดซอຍ ปรับสุดซอຍ

- กลไกการให้บริการผ่านระบบออนไลน์ แบบ One Stop Service ผ่านระบบทะเบียนกลางของ อก. Self-Declaration การรายงานและตรวจติดตามตามกรอบระยะเวลาครอบคลุมกฎหมายทุกฉบับของกระทรวงอุตสาหกรรม การอนุมัติ/อนุญาต/ ชำระค่าธรรมเนียม การรับเรื่องร้องเรียน การตรวจสุดซอຍ

- ตรวจสอบสภาพสถานประกอบการ (Check Up) วิเคราะห์/ใช้ประโยชน์ข้อมูล (Big data) เพื่อการส่งเสริมจัดทำมาตรการ แก้ไขปัญหา และส่งเสริมอย่างตรงเป้า

- สถิติอุตสาหกรรม และเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

แนวทางที่ ๓ จัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม

• ผลักดันการจัดตั้งกองทุน

- กองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมสู่อนาคต ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน เยียวยา พื้นฟู ป้องกัน และแก้ปัญหาจากประกอบการอุตสาหกรรม

- พัฒนาบุคลากร Up-skills, Re-skills and New skills สร้างคน สร้างอาชีพ รองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม สนับสนุนภาคธุรกิจเข้าร่วมจัดทำหลักสูตรและการฝึกปฏิบัติ พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม (Up-skills, Re-skills and New skills) ผลักดันการจัดทำและรับรองมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพที่ตอบโจทย์การปฏิรูปอุตสาหกรรม ใช้ประโยชน์จากกองทุนเพื่อการปฏิรูปอุตสาหกรรม บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (มหาชน)

๔) เป้าหมายกิจกรรม เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแลรักษา และฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ยั่งยืน เป็นฐานการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนาที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบสิ่งแวดล้อม และลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และมีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชารัฐ

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) องค์ประกอบที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๒) องค์ประกอบที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๓) องค์ประกอบที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) องค์ประกอบที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ**หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ประชาชน****๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ****นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที**

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ ของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตรรวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุน จากต่างประเทศ ให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริมการพัฒนายกระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทยมวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้า โครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปี สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ บนหลังคาและผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนาตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่ สำหรับทั้งการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ใหญ่เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิปและซีพียู และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็นเจ้าของอริบไตยข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

๑.๒.๓ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของคนไทยที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและการแพทย์แผนไทย ที่เป็นจุดแข็ง เพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการศึกษาที่ประชากรโลกเข้าสู่สังคมสูงวัย พร้อมส่งเสริมการผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ และควบคุมผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้านำลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามันเพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

๓. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์เวอร์

(OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๔.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิตและเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM ๒.๕ และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๔.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพ แหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

๔.๓ รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพย์ไทย

๕. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

๕.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลชุมชน

๕.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจหรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ -๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสีย อุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นโดยจัดทำเป็นแผนห้าปีซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติโดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงจะต้องดำเนินการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานสามารถนำแผนไปปฏิบัติ โดยใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา จังหวัดขอนแก่น เป็นดินแดนที่เคยมีชุมชนโบราณอาศัยอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ นับย้อนหลังได้หลายพันปี อาทิ มีการขุดพบแหล่งโบราณคดีที่บ้านนาดี ตำบลบ้านโคก อำเภอภูเวียง หรือที่บ้านนาโพธิ์ ตำบลชุมแพ อำเภอชุมแพ เป็นต้น ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๘ เป็นดินแดนที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของขอมหรือเขมรตั้งหลักฐานที่ได้มีการค้นพบศิลาจารึก กลุ่มใบเสมาและประสาทหินหรือรูปแบบศิลปะเขมรในหลายพื้นที่

เมืองขอนแก่น ได้ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๑ โดย เพี้ยเมืองแพน แห่งเขตเมืองทูลกระหม่อม แขวงเวียงจันทน์ ซึ่งมีบุตรสาว คือ นางคำแ่วน ได้เป็นเจ้าจอมในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ ได้พาสมาศพรรคพวกเดินทางข้ามแม่น้ำโขงมาอาศัยอยู่ในเขตเมืองสุวรรณภูมิ บริเวณบ้านโนนทอง ช่างหนองขอนแก่น หรือบึงบอน เจ้าจอมคำแ่วนได้กราบบังคมทูลพระกรุณา ให้เพี้ยเมืองแพนแยกตัวออกมาตั้งเมืองพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ยกบ้านบึงบอนขึ้นเป็นเมืองขอนแก่นและให้เพี้ยเมืองแพน เป็นเจ้าเมืองขอนแก่นขึ้นกับเมืองนครราชสีมา

เมื่อเจ้าเมืองขอนแก่นได้ทดลองทำราชการส่งส่วยให้แก่เมืองนครราชสีมาครบ ๙ ปีแล้ว พระยานครราชสีมาได้บอกให้เข้ากรุงเทพ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงโปรดเกล้าตั้งเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอย่างเป็นทางการให้ขึ้นตรงต่อกรุงเทพ ฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๔๐ และโปรดเกล้าให้ตั้งเพี้ยเมืองแพนเป็นพระนครศรีบริรักษ์เจ้าเมืองขอนแก่น จึงถือว่าเมืองขอนแก่นตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๔๐

หลังจากนั้นมีการย้ายที่ตั้งเมืองขอนแก่นอีกหลายครั้ง จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ได้ย้ายศาลากลางเมืองขอนแก่นมาตั้งที่เมืองพระลับ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้สร้างศาลากลางขึ้นใหม่ที่สนามบินเก่า ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าศูนย์ราชการ

๒) ลักษณะทางกายภาพ จังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๑๕ - ๑๗ องศาเหนือและลองจิจูดที่ ๑๐๑-๑๐๓ องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๔๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๑๐,๘๘๕.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖.๘ ล้านไร่ ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ มีลักษณะสูงต่ำสลับเป็นลูกคลื่นลาดเทไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้ มีที่ราบลุ่ม แอบลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำพอง พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๑๐๐ - ๒๐๐ เมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ - ติดกับจังหวัดอุดรธานี เลย และหนองบัวลำภู

ทิศใต้ - ติดกับจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก - ติดกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และมหาสารคาม

ทิศตะวันตก - ติดกับจังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

๓) การปกครอง จังหวัดขอนแก่น แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๖ อำเภอ ๑๙๘ ตำบล ๒,๓๓๔ หมู่บ้าน และ ๒๒๕ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๖ แห่ง เทศบาลตำบล ๗๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๔๐ แห่ง หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ๓๔ แห่ง หน่วยงานราชการส่วนกลางและรัฐวิสาหกิจ ๒๒๗ แห่ง

๔) ประชากร จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๙๐,๘๖๓ คน แยกเป็นชาย ๘๗๙,๘๔๙ คน และหญิง ๙๑๑,๐๑๔ คน โดยจังหวัดขอนแก่น มีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๕ ของประเทศ รองจากกรุงเทพมหานคร นครราชสีมา อุบลราชธานี และเชียงใหม่ ตามลำดับ และเป็นอันดับ ๓ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากนครราชสีมา และอุบลราชธานี ตามลำดับ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๕) เส้นทางคมนาคม

➤ **ทางรถยนต์** มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่ จำนวน ๗ สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข ๒ : สระบุรี-นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ : ขอนแก่น-เพชรบูรณ์

ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : แยกจากทางหลวงหมายเลข ๒ ผ่านอำเภอบ้านไผ่ ขอนแก่น - มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๑ : ขอนแก่น-ชัยภูมิ-เลย

- ทางหลวงหมายเลข ๒๐๗ : ขอนแก่น-บุรีรัมย์
 ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘ : ขอนแก่น-มหาสารคาม
 ทางหลวงหมายเลข ๒๐๙ : ขอนแก่น-ขอนแก่น

➤ **ทางรถไฟ** เส้นทางจาก กรุงเทพฯ-หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือถนนมิตรภาพผ่านอำเภอ ในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และเขาสวนกวาง

➤ **ทางเครื่องบิน** มีท่าอากาศยานพาณิชย์ ๑ แห่ง ห่างจากตัวเมือง ๘ กิโลเมตร จังหวัดขอนแก่น ได้รับอนุมัติ งบประมาณสองพันกว่าล้านบาท ในการดำเนินการพัฒนาท่าอากาศยาน เพื่อให้สามารถรองรับจำนวนผู้โดยสาร และจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เส้นทางการบินขอนแก่น - กรุงเทพฯ (ไทยสมိုင် แอร์เอเชีย ไทยไลอ้อนแอร์ และ เวียดเจ็ท)

เส้นทางการบินขอนแก่น - เชียงใหม่ (แอร์เอเชีย)

เส้นทางการบินขอนแก่น - หาดใหญ่ (แอร์เอเชีย)

เส้นทางการบินขอนแก่น - ภูเก็ต (แอร์เอเชีย)

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๖.๑) เศรษฐกิจโดยภาพรวม

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๑๖,๓๖๗ ล้านบาท แบ่งเป็น การผลิตภาคนอกเกษตรมีมูลค่า ๑๙๔,๖๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๗๘ โดยสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่ามากที่สุด (ร้อยละ ๓๓.๙๓) มูลค่า ๗๓,๕๕๕ ล้านบาท รองลงมาเป็นสาขา ขยายส่งขายปลีก (ร้อยละ ๑๓.๕๗) และสาขาการศึกษา (ร้อยละ ๑๒.๗๖) ในส่วนการผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๒๑,๗๔๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ โดยพืชเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย

รายได้ประชากรต่อหัว (GPP Per Capita) จำนวน ๑๒๖,๖๓๖ บาท/คน/ปี

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖.๒) ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) จำนวนทั้งสิ้น ๙๔๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๐๙,๔๓๖.๓๔ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕๙,๗๔๘ คน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๔๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต ๓ ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี ๒๕๖๗ มีจำนวนโครงการ ๙ โครงการ เงินลงทุน ๖๓๗.๘ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๔๘๘ คน โดยมี รายละเอียดโครงการ ดังนี้ กิจการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ กิจการ Surgical Mask กิจการผลิตสารสกัด ยางนา กิจการผลิตตัวควบคุมกระแสไฟฟ้า กิจการผลิตผ้าพิมพ์ด้วยวิธีสกรีน/ ผ้าพิมพ์ด้วย วิธี Dye Sublimation และกิจการผลิต Enterprise Software & Digital Content

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนที่ ๓ ขอนแก่น (มกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๗)

๖.๓) ด้านเกษตรกรรม

(๑) พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ทั้งหมด ๖.๘ ล้านไร่ เนื้อที่ประโยชน์ทางการเกษตร ๔.๒๒ ล้านไร่ (ร้อยละ ๖๒ ของพื้นที่จังหวัด) ประกอบด้วยนาข้าว ๒,๗๙๗,๕๒๘ ไร่ พืชไร่ ๙๗๘,๑๗๘ ไร่ พื้นที่ปลูกยาพารา ๘๑,๐๔๖ ไร่ สวนผลไม้ ๙๑,๑๖๕ ไร่ สวนผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ ๑๕,๔๔๔ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น ๆ ๓๓๐,๓๔๖ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกภาคการเกษตร ๑,๘๔๓,๕๘๖ ไร่ เนื้อที่ป่า ๗๔๒,๐๑๘ มีประชากรเกษตรกร ๙๓๐,๔๘๕ คน

ปีการเพาะปลูก ๒๕๖๔/๒๕๖๕ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น ที่ทำรายได้หลักให้เกษตรกร คือ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง

ตารางแสดงข้อมูลการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
ข้าวนาปี	๒,๓๗๕,๘๘๐	๒,๐๖๕,๖๔๗	๗๐๒,๔๗๔	๓๔๑
ข้าวนาปรัง	๑๔๒,๙๗๐	๑๔๒,๕๓๐	๘๓,๗๑๔	๕๘๓
อ้อย	๕๕๒,๓๙๐.๒๔	๕๑๒,๗๓๑	๕,๒๑๙,๖๐๔	๑๐,๑๘๐
มันสำปะหลัง	๒๙๖,๘๑๘	๒๖๖,๘๕๐	๘๗๐,๑๙๘	๓,๒๖๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๒) ปศุสัตว์และการประมง สัตว์เศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง โคเนื้อ กระบือ และมีสัตว์น้ำจืดที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาสร้อยขาว ปลาช่อน และปลาดุก

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ

สัตว์เศรษฐกิจ	จำนวนปศุสัตว์ (ตัว)	ปริมาณการผลิต (ตัว)
ไก่เนื้อ	๒,๐๗๓,๐๐๐	๑๒,๐๐๘,๓๓๓
ไก่ไข่	๑,๑๖๑,๙๑๐	๓๐๖,๙๓๖,๑๑๕
ไก่พื้นเมือง	๑,๙๗๘,๑๓๙	๑,๗๔๑,๓๐๐
โคเนื้อ	๒๓๔,๖๑๔	๔๒,๙๖๑
กระบือ	๓๗,๔๘๓	๙,๗๑๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตาราง : แสดงครุเรือที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำจืดที่จับได้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

พ.ศ.	ครุเรือที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ครุเรือ)	สัตว์น้ำจืดที่สำคัญ (ตัน)						
		ปลานิล	ปลาตะเพียน	ปลาไน	ปลาหมอ	ปลาสร้อยขาว	ปลาช่อน	ปลาดุก
๒๕๕๙	๒๓,๘๒๒	๙๙๒.๗	๗๐๙.๑๑	๕๒๐.๐๒	๔๗๒.๗๔	-	-	๔๒
๒๕๖๐	๒๒,๖๘๖	๑,๑๗๓.	๘๓๘.๑๕	๖๑๔.๖๔	๕๕๘.๗๖	-	๕๕.๘๐	๕๐
๒๕๖๑	๒๒,๒๓๕	๕๙๘.๒	๔๒๗.๒๙	๓๑๓.๓๕	๔๕๕.๗๘	-	๒๘.๔๙	๒๕
๒๕๖๒	๒๓,๐๑๘	๖๓๐.๘	๖๐๕.๓๕	๔๗.๒๘	๙๒.๘๔	-	๒๑๒.๐	๑๐
๒๕๖๓	๓๐,๓๘๑	๘๖๔.๒	๑,๑๖๑.๑๒	-	-	๖๖๔.๑๒	๓๐๐.๑	๑๘

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดขอนแก่น

๖.๔) ด้านพลังงาน

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานผลิตเอทานอล ๒ แห่ง มีกำลังการผลิตจากมันสำปะหลัง ๑๓๐,๐๐๐ ลิตร/วัน และจากกากน้ำตาล ๑๕๐,๐๐๐ ลิตร/วัน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ๗๐๕ แห่ง สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV) จำนวน ๑๐ แห่ง สถานีบริการก๊าซ LPG ๕๕ แห่ง และร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม (LPG) ๗๑๕ แห่ง

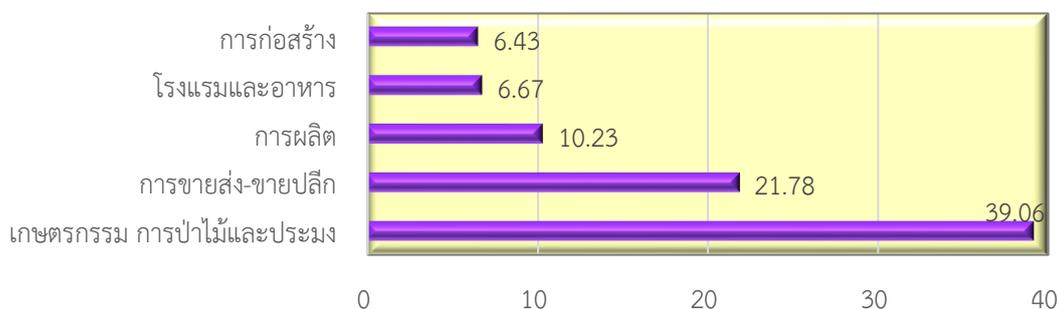
๖.๕) ด้านแรงงาน

ประชากรจังหวัดขอนแก่นมีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๐๒,๘๗๒ คน ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๔๕๘,๘๖๘ คน ชาย ๖๙๓,๙๒๘ คน หญิง ๗๖๔,๙๔๐ คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน ๘๙๗,๑๘๑ คน ชาย ๔๗๖,๒๓๒ คน หญิง ๔๒๐,๙๔๙ คน ผู้มีงานทำ จำนวน ๘๖๐,๒๙๒ คน ชาย ๔๕๔,๒๒๖ คน หญิง ๔๐๖,๐๖๕ ผู้ว่างงาน จำนวน ๓๖,๘๘๙ คน ชาย ๒๒,๐๐๖ คน หญิง ๑๔,๘๘๔ คน ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๕๖๑,๘๖๗ คน ชาย ๒๑๗,๖๙๖ คน หญิง ๓๔๓,๙๙๑ คน ทำงานที่บ้าน จำนวน ๙๓,๒๕๑ คน เป็นหญิงทั้งหมด เรียนหนังสือ จำนวน ๑๙๖,๑๒๕ คน ชาย ๙๓,๓๓๔ คน หญิง ๑๐๒,๗๙๑ คน อื่น ๆ จำนวน ๒๗๒,๓๑๑ คน ชาย ๑๒๔,๓๖๒ คน หญิง ๑๔๗,๙๔๙ คน และผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๓๔๔,๐๐๔ คน ชาย ๑๙๓,๕๗๓ คน หญิง ๑๕๐,๔๓๑ คน

ผู้มีงานทำของประชากรในจังหวัดขอนแก่นพบว่าส่วนใหญ่เป็นทำงานในสาขาเกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง จำนวน ๓๑๕,๐๖๕ คน รองลงมาคือ การขายส่ง ขายปลีก จำนวน ๒๐๖,๑๔๐ คน กิจกรรมโรงแรม และอาหาร จำนวน ๕๙,๑๘๑ คน และการก่อสร้าง จำนวน ๕๖,๕๗๐ คน

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดขอนแก่น

แผนภูมิ : ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๔ (๕ อันดับแรก)

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๖.๖) ด้านการศึกษา

ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ จังหวัดขอนแก่นมีหน่วยทางการศึกษา จำนวน ๙ สังกัด มีสถานศึกษา จำนวน ๑,๗๑๗ แห่ง ครูผู้/บุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒๕,๑๑๓ คน จำนวนนักเรียน/นักศึกษา รวม ๔๐๒,๒๖๕ คน ดังนี้

ตาราง : ข้อมูลทางการศึกษา จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๔

สังกัด/หน่วย	จำนวนสถานศึกษา	ครู/บุคลากรทางการศึกษา	จำนวนผู้เรียน								รวม
			เตรียม อนุบาล	รวม อนุบาล	รวม ประถม	รวม ม.ต้น	รวม ม.ปลาย	รวม ปวช.	รวม ปวส.	รวม อุดมศึกษา	
รวม	๑,๗๑๗	๒๕,๑๑๓	๑๖,๗๓๒	๔๐,๙๕๗	๑๒๐,๗๒๒	๗๒,๖๙๔	๕๖,๒๖๘	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๕๖,๕๐๓	๔๐๓,๒๖๕
๑. สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑,๒๓๘	๑๙,๓๑๓	-	๓๖,๘๙๒	๑๐๙,๖๓๕	๖๑,๐๕๕	๔๘,๘๓๕	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๓๗๒	๒๙๖,๑๗๘
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑,๐๕๙	๑๓,๕๐๑	-	๒๓,๓๔๙	๗๙,๕๑๔	๔๔,๑๔๙	๒๗,๔๖๘	-	-	-	๑๗๔,๕๘๐
- สพป.ขอนแก่น เขต ๑ - เขต ๕	๙๗๑	๙,๑๓๐	๐	๒๒,๘๑๗	๗๙,๑๓๗	๑๑,๖๗๒	๖๙	๐	๐	๐	๑๑๓,๖๙๕
- สพม.ขอนแก่น	๘๔	๔,๑๙๙	-	-	๑๗	๓๑,๙๘๒	๒๗,๑๑๕	-	-	-	๕๙,๑๑๔
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	๔	๑๗๒	-	๕๓๒	๓๖๐	๔๙๕	๒๘๔	-	-	-	๑,๖๗๑
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๑๒๕	๓,๑๙๑	-	๑๓,๕๕๓	๒๖,๐๔๕	๓,๖๙๖	๑,๕๓๓	-	-	-	๔๔,๘๑๗
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๒๘	๑,๘๘๙	-	-	-	-	-	๒๗,๕๑๗	๑๑,๘๗๒	๓๗๒	๓๙,๗๖๑
- สอศ.เอกชน	๑๗	๗๓๐	-	-	-	-	-	๑๒,๖๘๑	๓,๗๓๐	-	๑๖,๔๑๑
- สอศ.รัฐ	๑๑	๑,๑๕๙	-	-	-	-	-	๑๔,๘๓๖	๘,๑๔๒	๓๗๒	๒๓,๓๕๐
- กศน.	๒๖	๗๒๒	-	-	๔,๐๗๖	๑๓,๒๑๐	๑๙,๘๓๔	-	-	-	๓๗,๑๒๐
๒. สังกัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น(อปท.)	๔๔๒	๑,๕๓๕	๑๖,๗๓๒	๓,๓๘๔	๙,๒๒๘	๙,๕๗๙	๕,๖๖๕	-	-	-	๔๔,๕๘๘
- เทศบาลเมือง	๗	๒๖๖	-	๗๓๖	๑,๖๖๙	๑,๑๙๙	๒๑๖	-	-	-	๓,๘๒๐
- เทศบาลตำบล	๑๙	๑๓๔	-	๑,๒๑๖	๒,๑๘๓	-	-	-	-	-	๓,๓๙๙
- เทศบาลนคร	๑๑	๕๑๓	-	๗๗๗	๔,๖๔๑	๒,๕๐๔	๑,๐๘๓	-	-	-	๙,๐๐๕
- องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๐	๕๘๙	-	๒๗๕	๖๒๕	๕,๘๔๒	๔,๓๖๖	-	-	-	๑๑,๑๐๘
- องค์การบริหารส่วนตำบล	๕	๓๓	-	๓๘๐	๑๑๐	๓๔	-	-	-	-	๕๒๔
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓๘๐	-	๑๖,๗๓๒	-	-	-	-	-	-	-	๑๖,๗๓๒
๓. สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๒๓	๒๕๒	-	-	-	๘๐๒	๔๙๓	-	-	-	๑,๒๙๕
- โรงเรียนพระปริยัติธรรม	๒๓	๒๕๒	-	-	-	๘๐๒	๔๙๓	-	-	-	๑,๒๙๕
๔. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑๑	๓,๗๓๐	-	๖๘๑	๑,๘๕๙	๑,๐๔๒	๑,๑๐๑	-	-	๕๕,๓๗๒	๖๐,๐๕๕
- โรงเรียนสาธิต	๒	๒๘๐	-	๖๘๑	๑,๘๕๙	๑,๐๔๒	๑,๑๐๑	-	-	-	๔,๖๘๓

สังกัด/หน่วย	จำนวนสถานศึกษา	ครู/บุคลากรทางการศึกษา	จำนวนผู้เรียน								รวม	
			เตรียม อนุบาล	รวม อนุบาล	รวม ประถม	รวม ม.ต้น	รวม ม.ปลาย	รวม ปวช.	รวม ปวส.	รวม อุดมศึกษา		
- มหาวิทยาลัยรัฐ	๖	๓,๑๑๔	-	-	-	-	-	-	-	-	๕๐,๒๐๑	๕๐,๒๐๑
- มหาวิทยาลัย เอกชน	๓	๓๓๖	-	-	-	-	-	-	-	-	๕,๑๗๑	๕,๑๗๑
๕. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา	๑	๔๒	-	-	-	๒๑๖	๑๗๔	-	-	-	-	๓๙๐
- โรงเรียนกีฬา จังหวัดขอนแก่น	๑	๔๒	-	-	-	๒๑๖	๑๗๔	-	-	-	-	๓๙๐
๖. กระทรวง สาธารณสุข	๒	๒๔๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๗๕๙	๗๕๙
- ว.สาธารณสุขสิริน ธร ขอนแก่น	๑	๑๗๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๘๗	๓๘๗
- ว.พยาบาลบรม ราชชนนี ขอนแก่น	๑	๖๙	-	-	-	-	-	-	-	-	๓๗๒	๓๗๒

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น

๖.๗) ด้านสาธารณสุข

จังหวัดขอนแก่น เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีการวางแผนที่จะเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) เนื่องจากมีโรงพยาบาลที่ทันสมัยและใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอีสาน อาทิโรงพยาบาลศรีนครินทร์ ศูนย์หัวใจสิริกิติ์ โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น และโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น โรงพยาบาลเฉพาะทาง และโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งมีความพร้อมทุกด้าน ทั้งในด้านบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญทุกสาขา และเครื่องมือทางการแพทย์ นอกจากนี้ จังหวัดขอนแก่นยังมีก่อสร้างศูนย์บริการทางการแพทย์อีก ๒ แห่ง คือศูนย์บริการทางการแพทย์เฉพาะทางโรคไต คลังเลือด ปลูกถ่ายอวัยวะ และศูนย์บริการชั้นเลิศทางการแพทย์เฉพาะทางซึ่งอยู่ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเป็น Medical Hub รองรับผู้ป่วยจากประเทศในกลุ่มภูมิภาคแม่น้ำโขง

จังหวัดขอนแก่นมีสถานบริการด้านสาธารณสุข โรงพยาบาล ๓๑ แห่ง โดยแยกเป็นสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๒๒ แห่ง มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒ แห่ง กระทรวงกลาโหม ๑ แห่ง กรมอนามัย ๑ แห่ง กรมสุขภาพจิต ๑ แห่ง กรมการแพทย์ ๑ แห่ง เอกชน ๓ แห่ง

สถานบริการสาธารณสุขสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลขอนแก่น (รพศ.) ขนาด ๘๖๗ เตียง ๑ แห่ง
๒. โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น (รพท.) ขนาด ๒๕๐ เตียง ๑ แห่ง
๓. โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๑๒๐ เตียง ๑ แห่ง
  - ขนาด ๙๐ เตียง ๒ แห่ง
  - ขนาด ๖๐ เตียง ๕ แห่ง
  - ขนาด ๓๐ เตียง ๑๒ แห่ง
๔. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒๔๘ แห่ง
๕. ศูนย์แพทย์ ๔ มุมเมือง (สังกัดโรงพยาบาลขอนแก่น) ๔ แห่ง
  - ๑) ศูนย์แพทย์ชาตะผดุง
  - ๒) ศูนย์แพทย์ประชาสโมสร
  - ๓) ศูนย์แพทย์มิตรภาพ
  - ๔) ศูนย์แพทย์ชุมชนวัดหนองแวง พระอารามหลวง

๖. ศูนย์อนามัยที่ ๖ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพขนาด ๖๐ เตียง ๑ แห่ง
๗. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่นขนาด ๑๔๐ เตียง ๑ แห่ง
๘. โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ขนาด ๓๗๒ เตียง ๑ แห่ง

สถานบริการสาธารณสุข สังกัดกระทรวงอื่น

๑. โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นขนาด ๑,๒๒๐ เตียง ๑ แห่ง
๒. ศูนย์หัวใจสิริกิติ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขนาด ๒๐๐ เตียง ๑ แห่ง
๓. โรงพยาบาลค่ายศรีพัชรินทร์ จังหวัดขอนแก่นขนาด ๓๐ เตียง ๑ แห่ง
๔. ศูนย์บริการสาธารณสุขสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น ๓ แห่ง
  - ๑) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๑ เทศบาลนครขอนแก่น
  - ๒) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๓ บ้านโนนชัย
  - ๓) ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ ๕ บ้านหนองใหญ่

สถานบริการสาธารณสุขเอกชน โรงพยาบาลเอกชน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. โรงพยาบาลขอนแก่นราม ขนาด ๑๙๙ เตียง
๒. โรงพยาบาลราชพฤกษ์ ขนาด ๕๐ เตียง
๓. โรงพยาบาลกรุงเทพขอนแก่น ขนาด ๘๙ เตียง

หน่วยงานบริหารและศูนย์วิชาการ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๑ แห่ง
๒. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ๒๖ แห่ง
๓. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น
๔. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น
๕. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๖
๖. ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น
๗. ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาสุขภาพภาคประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๘. ศูนย์วิศวกรรมกรรมการแพทย์ที่ ๒ ขอนแก่น
๙. สถาบันพัฒนาการเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖.๘) ด้านการเงินการธนาคาร

จังหวัดขอนแก่นเป็นที่ตั้งของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย รวมทั้งธนาคารพาณิชย์สาขาหลักและสาขาย่อย

จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕ จังหวัดขอนแก่นมีธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น ๙๗ แห่ง โดยมียอดเงินรับฝาก ๑๓๒,๑๖๕ ล้านบาท ซึ่งในจำนวนนี้แยกเป็น บัญชีออมทรัพย์ ๑๐๕,๔๘๙ ล้านบาท บัญชีจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ๓,๑๑๕ ล้านบาท และบัญชีฝากประจำ ๒๓,๕๖๒ ล้านบาท สำหรับยอดเงินให้สินเชื่อ มีจำนวน ๑๕๘,๙๕๗ ล้านบาท แยกเป็นเงินเบิกเกินบัญชี ๑๕,๕๗๔ ล้านบาท สำหรับยอดเงินให้สินเชื่อ มีจำนวน ๑๕๔,๕๘๑ ล้านบาท แยกเป็นเงินเบิกเกินบัญชี ๑๕,๕๗๖ ล้านบาท เงินให้กู้ยืม ๑๑๙,๖๙๕ ล้านบาท ตั๋วเงิน ๒๓,๖๖๕ ล้านบาท และสินเชื่ออื่น ๆ ๒๑ ล้านบาท

หากเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภคมีการปรับเปลี่ยน โดยมีการธุรกรรมทางการเงินผ่าน

ดิจิทัลมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่มีการระบาดของโรคโควิด-๑๙ สำหรับปริมาณเงินรับฝากมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก ๑๐๖,๖๔๑ ล้านบาทในปี ๒๕๖๑ เป็น ๑๓๒,๑๖๕ ล้านบาทในปี ๒๕๖๕ ในทำนองเดียวกัน ปริมาณสินเชื่อก็มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น จาก ๑๔๔,๗๗๓ ล้านบาทในปี ๒๕๖๑ เป็น ๑๕๘,๙๕๗ ล้านบาทในปี ๒๕๖๕

๖.๙) การท่องเที่ยว

จังหวัดขอนแก่น มีศักยภาพหลากหลายด้านในการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ ด้วยความเป็นเมืองเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และคมนาคมขนส่งที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามแนวนโยบายของรัฐบาลในโครงการ “การพัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์ตามระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor หรือ EWEC) เชื่อมโยงระหว่าง ๕ ประเทศ คือ จีน เวียดนาม ลาว ไทย และพม่า ทำให้ขอนแก่นมีสถานะเป็นประตูสู่อินโดจีนและจีนตอนใต้ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และคมนาคมขนส่งของภูมิภาคในอนาคต อีกทั้งขอนแก่นกำลังพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสีเขียว ขอนแก่นยังเป็นศูนย์กลางราชการ มีหน่วยงานตั้งอยู่กว่า ๒๐๐ แห่ง ศูนย์รวมสถาบันอุดมศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข และยังเป็น ๑ ใน ๓ จังหวัดของประเทศไทยที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้เป็นนครเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนอกเหนือจากจังหวัดภูเก็ตและเชียงใหม่มีศูนย์ประชุมมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองรับผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า ๓,๐๐๐ คน มีโรงแรมระดับ ๕ ดาวต่าง ๆ กระจายอยู่ทั่วจังหวัด มีสนามบินที่พร้อมให้บริการถึงวันละ ๓๒ เที่ยวบินในอนาคต ซึ่งขณะนี้ ภาครัฐและเอกชน กำลังร่วมกันผลักดันให้สนามบินขอนแก่นพัฒนาเป็นสนามบินนานาชาติอย่างเต็มรูปแบบเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต

จากศักยภาพในหลายๆ ด้าน ทำให้จังหวัดขอนแก่น ถูกเลือกเป็น ๑ ใน ๕ จังหวัดของประเทศไทยเป็นเมืองแห่ง MICE City ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดขอนแก่นมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน ๕,๕๘๓,๘๒๙ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๗.๗ ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๙๐๕,๐๖๗ คน ลดลงจาก ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๗.๒ และผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕,๒๙๐ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๘๑.๑

สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มาจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย พบว่า ในปี ๒๕๖๓ มีรายได้ ๘,๖๙๐ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๕๒.๐ เป็นรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ๘,๖๓๗.๙๔ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๕๑.๔ และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ๕๑.๗๒ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๘๔.๐

ตาราง : สถิติการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ ^๑	๒๕๖๕ ^๒
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน(ล้านคน)	๕,๓๐๒,๗๙๕	๕,๕๘๓,๘๒๙	๖,๙๒๐,๓๕๗	๑,๓๘๗,๖๙๕	๓,๕๑๒,๘๗๙
-ชาวไทย	๕,๒๒๓,๐๑๙	๕,๕๐๒,๗๗๔	๖,๙๐๕,๐๖๖	๑,๓๘๕,๓๗๖	๓,๔๖๙,๙๘๑
-ชาวต่างประเทศ	๗๙,๗๗๖	๘๑,๐๕๕	๑๕,๒๙๐	๒,๓๑๙	๔๒,๘๙๘
รายได้รวมจากการท่องเที่ยว(ล้านบาท)	๑๗,๒๓๑.๖๒	๑๘,๑๑๑	๘,๖๙๐	๓,๑๕๑.๓๕	๙,๔๖๓.๓๑
-รายได้จากชาวไทย	๑๖,๙๑๗.๒๐	๑๗,๗๘๗.๕๒	๘,๖๓๗.๙๔	๓,๑๕๕.๓	๙,๓๔๔.๐๘
-รายได้จากชาวต่างประเทศ	๓๑๔.๔๒	๓๒๓.๗๖	๕๑.๗๒	๖.๐๕	๑๑๙.๒๓

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ ^๑	๒๕๖๕ ^๒
สถานประกอบการที่พักแรม					
-อัตราการเข้าพัก (%)	๕๖.๘๐	๕๗.๖๔	๓๓.๗๘	๑๘.๒๒	๕๐.๔๗
-จำนวนผู้เข้าพักแรม (คน)	๒,๒๓๔,๘๑๘	๒,๓๔๗,๒๙๓	๑,๓๔๒,๖๐๑	๖๖๗,๓๓๐	๑,๖๙๑,๐๔๓

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

จังหวัดขอนแก่นมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม ประเพณี และหัตถกรรม สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาเยี่ยมชม ดังนี้

๑. แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรม

- พระธาตุขามแก่น เป็นปูชนียสถานศักดิ์สิทธิ์คู่อีสานอีกแห่งหนึ่ง นับต่อจากพระธาตุพนม พระธาตุเชิงชุม จังหวัดสกลนคร

- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ขอนแก่น เป็นสถานที่เก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่เป็นของแถบอีสานตอนเหนือ

- อุทยานแห่งชาติภูเวียง บริเวณเทือกเขาภูเวียง จังหวัดขอนแก่น มีความสำคัญด้านบรรพชีวินวิทยา ในระดับโลก เนื่องจากในจำนวนไดโนเสาร์สายพันธุ์ใหม่ซึ่งค้นพบในประเทศไทย ๙ สายพันธุ์นั้น พบเป็นที่แรกที่เทือกเขาภูเวียงถึง ๕ สายพันธุ์ ได้แก่ ๑) ภูเวียงโกซอร์ส ๒) กิรินไมมัส ๓) สยามโมไทรันนัส อีสานเอนซิล ๔) สยามโมซอร์ส สุธีธรนิ ๕) ภูเวียงเวเนเตอร์ แยมินิยมี

- ภูเขาเข็กน้อยหรือพระธาตุกู่ทอง เทวสถานศิลปะขอมถือว่าเป็นปราสาทหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดพบในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียงแถบอีสานตอนบน “ธาตุกู่ทอง” องค์ปรากฏปราสาทหินหน้าสู่ทิศตะวันออก สร้างด้วยหินทรายจำหลักลวดลายสวยงาม กำแพงใหญ่ล้อมรอบ เป็นปราสาทสร้างด้วยศิลาแลง

- ภูเขาเข็กน้อยหรือภูบ้านนาคำน้อย เป็นโบราณสถานที่พบหลักฐานแสดง อโรคยาศาลหรือสถานพยาบาลที่พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรเขมรโบราณโปรดให้สร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ (พ.ศ.๑๗๒๐-๑๗๘๐)

๒. แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม

- วัดหนองแวง (พระมหาธาตุแก่นนคร) เป็นพระอารามหลวง ภายในมีพระมหาธาตุแก่นนครหรือพระธาตุเก้าชั้น ฐานสี่เหลี่ยมกว้างด้านละ ๕๐ เมตร เรือนยอดทรงเจดีย์จำลองแบบจากพระธาตุขามแก่น

- หมู่บ้านจุงออง เป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงในการจัดแสดงและเลี้ยงจุงออง ชาวบ้านทุกหลังคาเรือนจะเลี้ยงจุงอองไว้ใต้ถุนบ้านของตนเอง และนำมาจัดแสดงจุงอองหลายรูปแบบ เช่น การชกมวยระหว่างคนกับจุงออง เป็นต้น

- **วัดป่าแสงอรุณ** ภายในวัดจะมีสิมอีสานที่มีความวิจิตรงดงามของภาพเขียนฝาผนังผ้าไหมมัดหมี่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดขอนแก่น

- **วัดอุดมคงคาคีรีเขต** ตั้งอยู่เชิงเขาล้อมรอบ ร่มรื่นด้วยธรรมชาติ มีลำธารไหลผ่านตลอดปี วิหารมีหลังคาเป็นสีทองเหลืองอร่าม ภายในเป็นพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเครื่องอัฐบริขารของหลวงปู่ผาง พระอาจารย์ที่เป็นที่เคารพสักการะของคนอีสานทั่วไป

๓. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

- **บึงแก่นนคร** เป็นบึงธรรมชาติมีพื้นที่กว่า ๖๐๐ ไร่ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองขอนแก่น ใช้เป็นที่จัดประเพณี

- **เขื่อนอุบลรัตน์** เป็นเขื่อนอเนกประสงค์ทั้งทำการผลิตกระแสไฟฟ้า การชลประทาน การประมง การคมนาคม การป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝนตลอดจนเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตัวเขื่อนมีความยาว ๘๐๐ เมตร สูงจากท้องน้ำ ๓๒ เมตร สันเขื่อนกว้าง ๖ เมตร มีโรงไฟฟ้าพลังน้ำด้านเหนือ ทางระบายน้ำล้นทางทิศใต้

- **ถ้ำภูตาคอ** เป็นถ้ำที่อยู่บนเนินสูง มีห้องโถงขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อยอยู่ในสภาพสมบูรณ์ หินบางก้อนมีลักษณะเป็นเกล็ดแวววาว คล้ายเขี้ยวหนุมาน

- **ผานกเค้า** เป็นภูเขาที่อยู่รอยต่อของอำเภอยุเมะ จังหวัดขอนแก่น กับ อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย เป็นหน้าผาสูงชัน ลักษณะคล้ายนกเค้าแมว บริเวณใกล้หน้าผาเป็นถ้ำกว้างใหญ่

- **ถ้ำลายมือ** มีลักษณะเป็นเพิงหิน มีทางขึ้นที่สูงชัน ภาพเขียนเป็นลายเส้นสีแดงและภาพลายมือใช้สีแดงพ่นทับฝ่ามือลงบนหน้าผา กับภาพฝ่ามือสีแดงวางทับลงบนผนังหิน

- **ถ้ำค้างคาว** เป็นถ้ำอยู่สูงระดับพื้นดินประมาณ ๑๐๐ เมตร บริเวณหน้าผาสูงชันของภูผาม่าน เมื่อเข้าใกล้จะได้กลิ่นเหม็นของค้างคาว เนื่องจากมีค้างคาวขนาดเล็กอาศัยอยู่บนถ้ำจำนวนมาก จะออกจากถ้ำ เวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา ของทุกวันโดยจะออกเป็นกลุ่มยาวคล้ายฝูงผึ้งขนาดยักษ์ เป็นระยะทางนับสิบกิโลเมตร

๖.๑๐) ด้านขนส่ง

จากการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) และสภาพทำเลที่ตั้งของจังหวัดขอนแก่น ทำให้จังหวัดขอนแก่นกลายเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion :GMS) โดยแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor : EWEC) และแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor : NSEC) จะมีจุดตัดของเส้นทางที่จังหวัดขอนแก่นนอกจากนั้น ยังเป็นประตูเปิดสู่อินโดจีนและจีนตอนใต้ โดยมีโครงข่ายทางถนนซึ่งสามารถเข้าถึงแทบทุกจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายในเวลาไม่เกิน ๓ ชั่วโมง ด้วยทางรถยนต์ รวมถึงมีเส้นทางรถไฟ ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังกรุงเทพมหานครและชายฝั่งตะวันออกของประเทศอีกด้วย

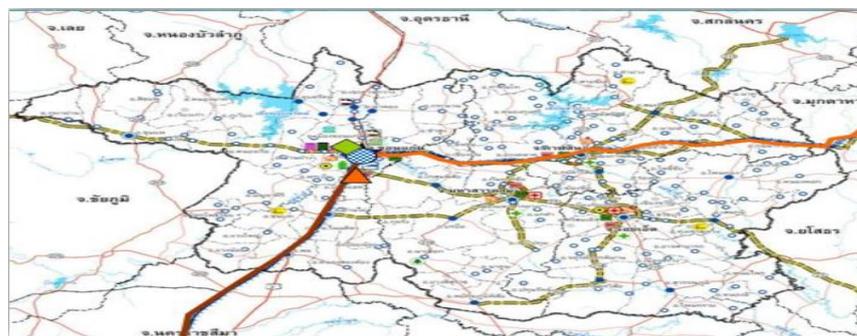
แผนภาพ : แสดงแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor)

จากเหตุผลข้างต้นส่งผลให้จังหวัดขอนแก่นมีศักยภาพในการเป็น Hub Logistics ซึ่งได้มีการวางแผนงานโครงการ ดังต่อไปนี้

- ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (Distribution Center : DC) และคลังสินค้า
- ศูนย์บริการขนส่งสินค้าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ (Inland Container Depot : ICD) ทางรถไฟอยู่ที่ท่าพระ อ.เมือง จ.ขอนแก่น เป็นจุดพักสินค้าและกระจายสินค้าของภาคจากขอนแก่นไปยังนครราชสีมา อุตรดิตถ์ หนองคาย พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและระหว่างประเทศ
- ท่าอากาศยานจังหวัดขอนแก่น เป็นท่าอากาศยานนานาชาติขอนแก่น
- เส้นทางรถไฟทางเดี่ยวขนานกับ EWEC : ขอนแก่น - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร - นครพนม
- เส้นทางรถไฟทางคู่ : สาย อ.มวกะเบว - ชุมทางถนนจิระ - ขอนแก่น - อุตรดิตถ์ - หนองคาย
- รถไฟความเร็วสูง (High Speed train) เป็นเส้นทางรถไฟความเร็วสูงไทย-ลาว-จีน จะใช้ความเร็วไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ในเส้นทางกรุงเทพฯ - ขอนแก่น - หนองคาย ระยะทาง ๖๕๕ กิโลเมตร
- รถไฟทางคู่สายใหม่ (บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม)

ภาพ : แสดงตำแหน่งและเส้นทาง Logistic

- ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (DC) และคลังสินค้า : จ.ขอนแก่น
- ▲ ศูนย์บริการขนส่งสินค้าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ (ICD) ทางรถไฟ : ต.ท่าพระ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
- ◆ ท่าอากาศยาน จ.ขอนแก่น เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ
- เส้นทางรถไฟทางเดี่ยวขนานกับ EWEC : สาย จ.ขอนแก่น - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร - นครพนม
- เส้นทางรถไฟทางคู่ : สาย อ.มวกะเบว - ชุมทางถนนจิระ - จ.ขอนแก่น - จ.อุตรดิตถ์ - หนองคาย

๘) โครงสร้างพื้นฐาน

ประปา

ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดขอนแก่นมีสำนักงานประปาอยู่ในพื้นที่ จำนวน ๙ แห่ง ให้บริการจ่ายน้ำประปา ๘ แห่ง ได้แก่ สำนักงานประปาขอนแก่น บ้านไผ่ ชุมแพ น้ำพอง ชนบท กระนวน หนองเรือ และเมืองพล จำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๒๒๑,๒๙๙ ราย ปริมาณการผลิต ๙๔.๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำจำหน่าย ๕๕.๐ ล้านลูกบาศก์เมตร นั่นคือมีการเฉลี่ยการใช้น้ำ ๒๐.๗ (ลูกบาศก์เมตร/ราย/เดือน)

ตาราง : จำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

รายละเอียด	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๑๙๓,๘๖๖	๑๙๘,๘๒๑	๒๐๔,๗๑๓	๒๑๓,๑๙๕	๒๒๑,๒๙๙
ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๗๓.๒	๘๒.๒	๙๓.๒	๙๖.๑	๙๔.๑
ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๔๘.๖	๔๙.๘	๕๒.๘	๕๓.๙	๕๕.๐
เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	๒๐.๙	๒๐.๙	๒๑.๕	๒๑.๑	๒๐.๗

ที่มา: การประปาส่วนภูมิภาค

ไฟฟ้า

จังหวัดขอนแก่นมีแหล่งผลิตไฟฟ้าที่สำคัญ คือ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ และโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมน้ำพอง ในปี ๒๕๖๔ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๖๐๗,๕๖๕ ราย ปริมาณจำหน่ายกระแสไฟฟ้าจำนวน ๒,๕๒๑.๑๗ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จังหวัดขอนแก่นมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและมีการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตาราง : จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการใช้พลังงานไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๕๕๐,๑๔๑	๕๖๓,๐๒๐	๕๗๖,๒๒๔	๕๙๒,๓๒๓	๖๐๗,๕๖๕
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๓๒๐,๙๔๑	๓๒๓,๔๘๖	๓๑๘,๔๐๗	๓๑๒,๙๓๒	๓๐๓,๘๐๙
บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๗๘,๓๓๒	๑๘๗,๖๗๙	๒๐๔,๘๑๗	๒๒๕,๙๔๔	๒๔๘,๙๕๑
กิจการขนาดเล็ก	๔๑,๓๐๐	๔๑,๔๔๔	๔๑,๘๓๗	๔๑,๙๔๑	๔๒,๕๐๗
กิจการขนาดกลาง	๑,๕๗๙	๑,๖๗๙	๑,๗๕๙	๑,๘๒๙	๑,๘๑๔
กิจการขนาดใหญ่	๑๑๑	๑๑๗	๑๒๒	๑๒๖	๑๓๐
กิจการเฉพาะอย่าง	๓๓๕	๓๔๐	๔๐๐	๓๕๒	๓๓๒
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๗	๖	๖	๖	๘
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๙๗	๒๑๕	๒๐๕	๒๑๐	๒๑๖
ไฟชั่วคราว	๗,๓๓๘	๘,๐๕๓	๘,๖๔๖	๘,๙๘๒	๙,๘๐๗
ไฟสำรอง	๑	๑	๑	๑	๑
การใช้พลังงานไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง)	๒,๓๐๓.๖๑	๒,๓๒๕.๑๐	๒,๔๙๗.๑๕	๒,๔๔๐.๙๑	๒,๕๒๑.๑๗
บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๖๐.๓๐	๒๖๐.๗๙	๒๖๓.๓๙	๒๙๐.๐๐	๒๖๒.๗๑
บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๕๒๙.๔๔	๕๔๙.๓๖	๖๔๖.๓๙	๖๗๐.๑๓	๗๕๗.๙๘
กิจการขนาดเล็ก	๓๐๑.๕๕	๓๐๖.๑๓	๓๓๐.๗๔	๓๒๖.๘๐	๓๓๘.๓๗
กิจการขนาดกลาง	๓๘๕.๙๔	๓๙๖.๙๓	๔๑๕.๕๕	๓๙๙.๗๑	๔๐๗.๘๑
กิจการขนาดใหญ่	๗๓๒.๘๖	๗๑๔.๑๕	๗๓๙.๙๕	๖๗๕.๑๕	๖๘๐.๔๖
กิจการเฉพาะอย่าง	๖๔.๖๖	๖๒.๕๐	๖๙.๓๔	๕๓.๑๖	๕๐.๒๖
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๐.๑๖	๐.๑๖	๐.๑๗	๐.๑๔	๐.๒๓
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๘.๙๘	๑๔.๕๐	๑๓.๔๖	๙.๗๗	๑๕.๙๘
ไฟชั่วคราว	๑๘.๙๓	๑๙.๐๘	๑๗.๑๐	๑๕.๒๓	๑๖.๖๗
ไฟสำรอง	๐.๘๐	๑.๕๐	๑.๐๖	๐.๘๒	๐.๖๙

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดขอนแก่น

๙) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การใช้ที่ดิน

จังหวัดขอนแก่นมีเนื้อที่ ๑๐,๘๘๕.๙๙ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๖.๘ ล้านไร่ จะแบ่งเป็นเนื้อที่ป่าไม้ เนื้อที่ทางการเกษตร และเนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร

ตาราง : การใช้ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ปี	เนื้อที่ทั้งหมด ^๑	เนื้อที่ป่าไม้ ^๒	เนื้อที่ทางการเกษตร					สวนผักและไม้ดอกไม้ประดับ	การใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	เนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร
			รวม	ที่นา	ที่พืชไร่	ไม่ยืนต้น				
๒๕๕๘	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๓๔,๗๙๒	๔,๒๑๙,๘๕๓	๒,๗๙๘,๐๙๕	๙๔๘,๗๔๔	๙๐,๙๑๒	๑๕,๔๙๕	๓๖๖,๖๐๗	๑,๘๔๙,๐๙๙	
๒๕๕๙	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๓๗,๘๔๖	๔,๒๑๘,๘๐๔	๒,๗๙๗,๓๙๘	๙๔๘,๓๓๙	๙๑,๐๘๐	๑๕,๕๑๐	๓๖๖,๔๗๗	๑,๘๔๗,๐๙๕	
๒๕๖๐	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๔๒,๐๑๘	๔,๒๑๘,๑๔๐	๒,๗๙๗,๐๘๔	๙๔๘,๑๗๘	๙๑,๐๔๑	๑๕,๔๓๗	๓๖๖,๔๐๐	๑,๘๔๓,๕๘๖	
๒๕๖๑	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๖๐,๗๖๙	๔,๒๑๗,๙๓๘	๒,๗๙๗,๐๔๕	๙๔๗,๙๕๓	๙๑,๐๖๒	๑๕,๔๒๕	๓๖๖,๔๕๓	๑,๘๒๕,๐๓๗	
๒๕๖๒	๖,๘๐๓,๗๔๔	๗๖๓,๙๒๙	๔,๒๑๘,๕๘๔	๒,๗๙๗,๗๕๒	๙๔๘,๐๗๑	๙๑,๐๐๖	๑๕,๔๓๒	๓๖๖,๓๒๓	๑,๘๒๑,๒๓๑	

หมายเหตุ : ปรับฐานข้อมูลเนื้อที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรจากภาพถ่ายออร์โธรี ปี ๒๕๕๕

ที่มา : ๑/กรมแผนที่ทหาร ๒/กรมป่าไม้ ๓/สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒. แหล่งน้ำ

๒.๑) น้ำผิวดิน

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตของลุ่มน้ำหลัก ๒ ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี พื้นที่ลุ่มน้ำมูล ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำสาขาที่ไหลลงลำห้วยแอก ลำห้วยสะเทต และลำพังชู ในส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำชี ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำอุบลรัตน์ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงลำน้ำพองตอนล่าง กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงแม่น้ำชี และกลุ่มลุ่มน้ำสาขาลำปาวตอนบน โดยมีลำน้ำสายหลักที่ไหลผ่านจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ลำน้ำพอง ลำน้ำเชิญ และลำน้ำชี ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้งหมดออกเป็น ๑๑ ลุ่มน้ำ และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายเดือนที่เกิดจากพื้นที่รับน้ำของจังหวัดขอนแก่นทั้ง ๑๑ ลุ่มน้ำย่อยสรุปได้ ดังนี้

ตาราง : ข้อมูลลุ่มน้ำจังหวัดขอนแก่น

ลำดับที่	ลุ่มน้ำย่อย	ขนาดพื้นที่		ปริมาณน้ำรายปีเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)
		(ตร.กม.)	ร้อยละ		
๑	ลุ่มน้ำห้วยแอก	๘๕๙.๓๙	๗.๘๙	๒๔๘.๖๔	๑๒๐.๙๓
๒	ลุ่มน้ำลำสะเทต	๗๗.๘๖	๐.๗๒	๓๓.๑๙	๑๑.๘๓
๓	ลุ่มน้ำพังชู	๑๘๙.๘๙	๑.๗๔	๗๐.๑๐	๒๖.๘๖
๔	ลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๒	๓๕๐.๔๙	๓.๒๒	๕๗๘.๑๐	๓๗.๒๙
๕	ลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๓	๓,๒๔๔.๐๐	๒๙.๘๐	๕,๓๓๑.๖๕	๓๖๒.๒๓
๖	ลุ่มน้ำลำห้วยสามหมอก	๙๘.๒๙	๐.๙๐	๔๐.๓๕	๑๕.๕๘
๗	ลุ่มน้ำพองตอนบน	๒,๑๕๐.๔๙	๑๙.๗๖	๕๓๖.๕๖	๔๑๑.๗๘
๘	ลุ่มน้ำพองตอนล่าง	๒,๑๙๔.๔๒	๒๐.๑๖	๕๔๕.๗๔	๓๕๙.๖๙
๙	ลุ่มน้ำลำปาวตอนบน	๙๕.๕๒	๐.๘๘	๓๙.๔๐	๒๖.๓๘
๑๐	ลุ่มน้ำเชิญ	๑,๑๖๘.๕๗	๑๐.๗๓	๓๒๑.๗๓	๑๗๔.๕๓
๑๑	ลุ่มน้ำห้วยสายบาตร	๔๕๗.๐๖	๔.๒๐	๑๔๖.๔๒	๘๗.๘๒
	รวม	๑๐,๘๘๕.๙๘	๑๐๐.๐๐	๗,๘๙๑.๘๗	๑,๖๓๔.๙๒

ที่มา : โครงการชลประทานขอนแก่น

๒.๒) ปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำมูล

จากการรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำท่าจากสถานีวัดน้ำท่าที่อยู่ใน ลุ่มน้ำชีทั้งหมด ๓๒ สถานี พบว่า ปริมาณน้ำท่าของแม่น้ำชีส่วนใหญ่จะมีมากในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน และมีปริมาณน้อยในช่วงฤดูแล้งโดยเดือนที่มีปริมาณน้ำท่าสูงสุดได้แก่ช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม ส่วนลุ่มน้ำย่อยที่อยู่ในลุ่มน้ำมูลพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จะมีปัญหาการขาดแคลนน้ำมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูแล้งเนื่องจากปริมาณน้ำท่าที่เกิดจากลุ่มน้ำมีน้อย และยังมีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดกลาง จังหวัดขอนแก่นมีลำน้ำที่สำคัญไหลผ่าน ๓ สาย ดังนี้

ลำน้ำพอง มีต้นกำเนิดจากภูกระดึงและเทือกเขาสันปันน้ำของลุ่มน้ำป่าสักกับลุ่มน้ำชี ไหลผ่าน อ.ภูกระดึง จ.เลย และ อ.อุบลรัตน์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น และไหลบรรจบแม่น้ำชีที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น มีการก่อสร้างเขื่อนอุบลรัตน์กั้นลำน้ำพอง ที่ อ.อุบลรัตน์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าและการชลประทาน มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๒๕๘,๐๐๐ ไร่ โดยการก่อสร้างฝายหนองหวายเพื่อทดน้ำ ที่ อ.น้ำพอง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาหนองหวาย

ลำน้ำชี มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของลุ่มน้ำป่าสักและลุ่มน้ำชี ใน จ.ชัยภูมิ ไหลเข้าสู่จังหวัดขอนแก่นบริเวณ อำเภอเวียงชัย ไหลผ่านอำเภอเวียงใหญ่ อำเภอชนบท อำเภอมัญจาคีรี อำเภอบ้านไผ่ และอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ไหลผ่าน จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร และบรรจบแม่น้ำมูล ที่จังหวัดอุบลราชธานี ความยาว ๙๐๐ กม. ในสภาพปัจจุบันน้ำท่าจากแม่น้ำชีไหลผ่านแม่น้ำมูลประมาณ ๘.๗๕๒ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี

น้ำบาดาล แหล่งน้ำบาดาลในลุ่มน้ำชี ส่วนใหญ่อยู่ในชั้นหินแข็ง (Consolidated rock) ของหินชุดโคราชและหินภูทอก ในพื้นที่น้ำใต้ดินแทรกตัวอยู่ในหินเหล่านี้ตามรอยแตกและรอยต่อของหิน อีกทั้งหน่วยหินมหาสารคามมีลักษณะพิเศษ คือ มีชั้นหินเกลือแทรกอยู่หลายชั้นจึงทำให้น้ำบาดาลในลุ่มน้ำชีมีความแปรผันไม่แน่นอนทั้งปริมาณและคุณภาพ แม้ในบริเวณที่ใกล้เคียง เช่น กรณีบาดาล ๒ บ่อ ที่อยู่ใกล้กัน บ่อหนึ่งอาจเจาะผ่านรอยแตกของหินทำให้น้ำมาก แต่อีกบ่อหนึ่งแห้งเพราะบังเอิญไม่พบรอยแตกของหินเลย เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้การแปลความจากหลุมเจาะหรือจากแผนที่น้ำใต้ดินจึงมีโอกาสผิดพลาดได้มาก ทั้งด้านอัตราการให้น้ำและคุณภาพของน้ำบาดาล จำนวนบ่อน้ำบาดาลที่ใช้งานได้ สภาพน้ำจืด ๒,๘๘๗ บ่อ (ที่มา : ระบบข้อมูลบ่อน้ำบาดาล กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)

๒.๓) ระบบชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานตามโครงการจำแนกตามขนาด ประกอบด้วย ชลประทานขนาดใหญ่ ๓ แห่ง (ความจุมากกว่า/เท่ากับ ๑๐๐ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานมากกว่า ๘,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๖๖,๓๖๗.๓ ไร่ ชลประทานขนาดกลาง ๑๕ แห่ง (ความจุน้อยกว่า ๑๐๐ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๖,๗๗๒ ไร่ และพื้นที่ชลประทานขนาดเล็ก ๔๔๓ แห่ง (ความจุน้อยกว่า ๑ ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทานน้อยกว่า ๓,๐๐๐ ไร่) มีพื้นที่ชลประทาน ๑๕๙,๙๕๘ ไร่ มีโครงการระบบท่อ ๓ โครงการ มีพื้นที่ชลประทาน ๕,๗๘๖ ไร่ มีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าทั้งหมด ๑๒๓ สถานี พื้นที่โครงการ ๒๕๑,๑๔๕ ไร่

๒.๔) เขื่อนอุบลรัตน์

เขื่อนอุบลรัตน์ ตั้งอยู่ที่ตำบลอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ ห่างจากตัวเมืองขอนแก่น ๕๐ กิโลเมตร ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น - อุดรธานี) สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๗ แล้วเสร็จ ในปี ๒๕๐๘ งบประมาณ ๕๕๗ ล้านบาท โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา ทรงประกอบพิธีเปิดเขื่อนอุบลรัตน์ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๐๙ เขื่อนอุบลรัตน์สร้างปิดกั้นลำน้ำพองบริเวณพองหนีบ ความกว้างสันเขื่อน

๖ เมตร ฐานเขื่อนกว้าง ๑๒๕ เมตร ความสูงของเขื่อน ๑๘๘.๑๐ เมตร ความยาวสันเขื่อน ๘๘๕ เมตร ปริมาตรตัวเขื่อน ๕๘๐,๐๐๐ ลบ.ม. ความจุที่ระดับเก็บกักปกติ ๒,๒๖๓.๖ ลบ.ม. ผลิตไฟฟ้าได้ ๕๕ ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง

๒.๕) น้ำบาดาล

จังหวัดขอนแก่นมีปริมาณน้ำท่ารายปี เฉลี่ย ๑,๖๓๔.๙๒ ล้านลูกบาศก์เมตร มีความต้องการน้ำผิวดินและความต้องการน้ำบาดาลปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับบ่อบาดาลในจังหวัดขอนแก่นมีทั้งหมด ๒,๘๘๗ บ่อ โดยแยกเป็นบ่อบาดาลเพื่อการ อุปโภค - บริโภค ๒,๖๖๖ บ่อ และบ่อเพื่อการเกษตร ๒๒๑ บ่อ อำเภอที่มีบ่อบาดาลมากที่สุด คือ อำเภอภูเวียง มีจำนวน ๓๒๓ บ่อ ส่วนอำเภอที่มีบ่อบาดาลน้อยที่สุดคือ อำเภอเวียงเก่า มีจำนวน ๓ บ่อ

๓. ป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๒ ป่า เนื้อที่ ๑,๖๙๗,๕๒๐ ไร่

กรมป่าไม้รับผิดชอบ ๓๔๘,๓๖๗ ไร่ กรมอุทยานรับผิดชอบ ๔๘๙,๐๓๕ ไร่

สปก.รับผิดชอบ ๘๕๐,๙๕๕ ไร่ พื้นที่กันออก ๑๙,๑๖๔ ไร่

(๒) พื้นที่อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยานแห่งชาติ ๖ แห่ง ๕๖๕,๘๔๓.๓๑ ไร่

(๓) พื้นที่ป่าชุมชน^๑ จำนวน ๒๓๔ แห่ง ๕๓,๘๑๗ ไร่ ๒ งาน ๙๖ ตาราง

สภาพป่าประกอบด้วยป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง พรรณไม้สำคัญได้แก่ ประดู่ มะค่าโมง ตะแบก เหียง พลวง แดง เต็ง รัง พรรณไม้พื้นล่างที่ขึ้นอยู่หนาแน่น ได้แก่ ว่านไพร ช้างป่า เพ็ก หวาย กล้วยไม้ป่า หล้าคา แฝก ฯลฯ

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่น

๔. ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินของจังหวัดขอนแก่นจะเป็นดินที่เป็นปัญหาประกอบด้วย ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๓๕๗,๙๐๓ ไร่ (ร้อยละ ๖๔.๐๕) ดินทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๓๗,๘๑๒ ไร่ (ร้อยละ ๑๓.๙๗) ดินเค็ม มีเนื้อที่ประมาณ ๔๓๔,๙๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๖.๓๙) ดินตื้นถึงชั้นกรวด ลูกรังและเศษหิน และดินตื้นถึงชั้นมาร์ลหรือก้อนปูน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๕๓๕ ไร่ (ร้อยละ ๔.๗๓) ดินลึกลับาน กลางถึงชั้นหินพื้น ก้อนหินหรือลูกรัง มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๐๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๔.๘๑) พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๖๗๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๘ ของเนื้อที่ทั้งหมด

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดขอนแก่น

๕. ทรัพยากรธรณี

แหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญในจังหวัดขอนแก่น คือ

(๑) แร่หินปูน มีอยู่ในเขตอำเภอภูผาม่าน อำเภอสีชมพู และอำเภอชุมแพ มีพื้นที่รวม ๑๖๐ ไร่ ปริมาณแร่สำรอง ๖๑.๔๓ ล้านตัน มีการประกอบกิจการเหมืองแร่หินปูนเพื่อการอุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๑๒ แปลง

(๒) ก๊าซธรรมชาติ พบที่อำเภอโนนสูง เขาสวนกวาง และอำเภอชนบท มีเพียงแหล่งที่อำเภอโนนสูงและอำเภอเขาสวนกวางที่ได้ขุดขึ้นมาใช้เป็นแหล่งพลังงานความร้อนร่วมในการผลิตกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยมีหลุมขุดเจาะก๊าซ จำนวน ๒ แห่ง คือ

(๒.๑) หลุมขุดเจาะก๊าซ บริษัท เอ็กซอนโมบิล จำกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอโนนสูงมีปริมาณก๊าซสำรองประมาณ ๑.๕ ล้านลูกบาศก์ฟุต ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ มีปริมาณการใช้วันละ ๔๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ปี ๒๕๓๗ มีปริมาณการใช้วันละ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ก๊าซที่แหล่งน้ำพองมีโรงงานผลิตก๊าซตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับหลุมขุดเจาะก๊าซ

(๒.๒) แหล่งก๊าซธรรมชาติสินภู่อ้อม บริษัท เฮสส์ (ไทยแลนด์) จำกัด โดยมีหลุมขุดเจาะอยู่ที่อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี และตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเขาสวนกวาง มีปริมาณก๊าซสำรอง ๕๐๐,๐๐๐-๗๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต และมีการท่อระยะทาง ๖๓ กม. เพื่อนำมาผลิตก๊าซที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอน้ำพอง มีกำลังการผลิต ๗๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

(๓) แหล่งแร่ที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่นคือ แร่โพแทช หมายถึง แร่ที่มีธาตุโพแทสเซียม (K) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แร่โพแทชที่เกิดร่วมกับเกลือหินในประเทศไทยมี ๒ ชนิดใหญ่ ๆ ได้แก่

(๓.๑) แร่ซิลิไต์ (Sylvite : KCl) ซึ่งมีธาตุโพแทสเซียมสูงถึงร้อยละ ๕๒.๔ มีสีขาว ขาวขุ่น หรือใส

(๓.๒) แร่คาร์เนลไลต์ (Carnallite : $KMgCl_3 \cdot 6H_2O$) ประกอบด้วยโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ร้อยละ ๒๖.๘๗ และแมกเนเซียมคลอไรด์ ($MgCl_2$) ร้อยละ ๓๔.๓

แร่โพแทชที่พบในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะเป็นแร่คาร์เนลไลต์ มีความหนาเฉลี่ย ๒๕.๘๘ เมตร ที่ระดับความลึกประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ เมตร พบได้ในบริเวณพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอบ้านฝาง และอำเภอทางตอนใต้ของจังหวัด แร่คาร์เนลไลต์ของจังหวัดขอนแก่น มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๒๗,๘๐๐ ล้านเมตริกตัน และแร่ซิลิไต์มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๕๘๐ ล้านเมตริกตัน

๖. มลพิษทางอากาศ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงแบบอัตโนมัติในพื้นที่เทศบาลนครขอนแก่น เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและเสียงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ได้แก่ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน พบว่า ก๊าซโอโซน (O_3) ซึ่งเป็นก๊าซที่มีอันตรายต่อร่างกาย สามารถทำปฏิกิริยากับร่างกายได้ และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อหายใจเข้าไปโอโซนสามารถทำให้เกิดอาการเจ็บหน้าอก ไอ หายใจไม่ออก เจ็บคอ เกิดปัญหาโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง นอกจากนี้ ยังทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายที่จะต่อสู้กับโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจลดลงอีกด้วย โดยจากข้อมูล ปี ๒๕๖๔ พบว่า จังหวัดขอนแก่นมีปริมาณก๊าซโอโซนเฉลี่ยรายเดือนต่ำกว่าค่ามาตรฐาน สำหรับปริมาณฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐) ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเช่นกัน รายละเอียดตามตารางด้านล่างนี้

ตาราง : แสดงคุณภาพอากาศในพื้นที่บริเวณตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

เดือน	ปี	ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐)			ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM ๒.๕)		
		ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m^3)			ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m^3)		
		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๒๕๖๓	๑๓๗	๔๑	๘๐	๗๕	๒๐	๔๓
	๒๕๖๔	๑๓๘	๔๒	๘๔	๘๘	๑๗	๔๙
กุมภาพันธ์	๒๕๖๓	๑๓๓	๔๘	๘๖	๘๐	๒๒	๔๕
	๒๕๖๔	๑๒๒	๓๔	๗๙	๗๘	๑๖	๔๖
มีนาคม	๒๕๖๓	๑๒๗	๓๔	๘๖	๗๒	๑๗	๕๐
	๒๕๖๔	๑๓๒	๔๒	๘๗	๘๑	๑๙	๕๑
เมษายน	๒๕๖๓	๑๑๕	๓๓	๖๕	๗๑	๑๗	๓๘
	๒๕๖๔	๑๐๘	๓๐	๕๕	๖๒	๑๖	๓๑
พฤษภาคม	๒๕๖๓	๘๘	๒๗	๕๓	๔๙	๑๓	๒๖
	๒๕๖๔	๗๒	๓๑	๔๘	๔๑	๑๕	๒๕
มิถุนายน	๒๕๖๓	๔๒	๒๒	๓๒	๒๒	๑๐	๑๕

เดือน	ปี	ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐)			ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM ๒.๕)		
		ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m ^๓)			ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ug/m ^๓)		
		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
กรกฎาคม	๒๕๖๔	๗๖	๒๘	๔๑	๓๑	๑๒	๑๙
	๒๕๖๓	๔๒	๒๕	๓๓	๒๒	๑๒	๑๖
	๒๕๖๔	๔๔	๒๕	๓๓	๒๓	๑๑	๑๖
สิงหาคม	๒๕๖๓	๔๖	๒๓	๓๔	๒๔	๑๒	๑๖
	๒๕๖๔	๕๔	๒๕	๓๗	๒๗	๑๒	๑๘
กันยายน	๒๕๖๓	๔๙	๑๙	๓๖	๒๔	๙	๑๗
	๒๕๖๔	๔๘	๒๕	๓๒	๒๕	๑๓	๑๖
ตุลาคม	๒๕๖๓	๗๓	๒๖	๔๑	๓๒	๑๐	๑๙
	๒๕๖๔	๕๘	๒๕	๓๙	๓๑	๑๓	๒๐
พฤศจิกายน	๒๕๖๓	๙๐	๓๖	๕๗	๕๑	๑๖	๒๘
	๒๕๖๔	๗๘	๓๙	๕๖	๔๑	๑๔	๒๖
ธันวาคม	๒๕๖๓	๑๐๖	๓๘	๖๘	๗๐	๑๘	๓๗
	๒๕๖๔	๑๐๐	๔๑	๖๙	๖๐	๑๖	๓๗

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๖๔ จังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) มูลค่า ๒๑๓,๐๓๙ ล้านบาท อยู่ลำดับที่ ๑๖ ของประเทศ และลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๓ ของ GDP ประเทศไทย (เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๘) แบ่งเป็น

การผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๑๙๑,๒๗๐ ล้านบาท (ร้อยละ ๘๙.๗๘) โดยสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่ามากที่สุด มูลค่า ๗๒,๒๙๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๙๓ รองลงมาเป็นสาขา ขยายส่งขายปลีก คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๗ และสาขาการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๖

การผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๒๑,๗๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ โดยพืชเศรษฐกิจของจังหวัด คือ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย

รายได้ประชากรต่อหัว (GPP Per Capita) จำนวน ๑๒๔,๔๘๙ บาท/คน/ปี อยู่ลำดับที่ ๓๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดขอนแก่น ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร ซึ่งมีสัดส่วน ร้อยละ ๘๙.๗๘ ในขณะที่ภาคการเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๒๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาที่สำคัญ ๕ ลำดับแรก ดังนี้

อันดับ	สาขา	สัดส่วน (ร้อยละ)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	อุตสาหกรรม	๓๓.๙๓	๗๒,๒๙๔
๒	การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๑๓.๕๗	๒๘,๙๐๙
๓	การศึกษา	๑๒.๗๖	๒๗,๑๘๐
๔	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๐.๒๒	๒๑,๗๖๙
๕	การเงินและการประกันภัย	๖.๔๔	๑๓,๗๒๗

๓.๑.๓ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) จำนวนทั้งสิ้น ๙๔๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๐๙,๔๓๖.๓๔ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕๙,๗๔๘ คน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๔๓ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ จังหวัดขอนแก่น

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒	๖๐	๕๙๖.๘๕	๑,๑๗๓
๓	๘๘๒	๑๐๖,๘๖๖.๔๙	๕๘,๕๗๕
รวม	๙๔๒	๑๐๙,๔๓๖.๓๔	๕๙,๗๔๘

จำนวนโรงงาน แยกตามขนาดเงินลงทุน จังหวัดขอนแก่น

ขนาดการลงทุน	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนงาน (คน)	ร้อยละ (%)
ขนาดย่อมหรือเล็ก (S) เงินทุน <๕๐ ล้านบาท	๗๖๔	๑๑,๗๙๕.๑๗	๑๘,๑๙๓	๗๖๔
ขนาดกลาง (M) เงินทุน >๕๐ ล้านบาท <=๒๐๐ ล้านบาท	๑๐๙	๑๑,๗๐๓.๕๕	๑๓,๒๑๐	๑๐๙
ขนาดใหญ่ (L) เงินทุน >๒๐๐ ล้านบาท	๖๙	๘๕,๙๓๗.๖๓	๒๘,๓๔๕	๖๙
รวม	๙๔๒	๑๐๙,๔๓๖.๓๔	๕๙,๗๔๘	๙๔๒
ผลิตภัณฑ์คอนกรีตฯ ทั้งหมด (ข้อมูลที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดในจังหวัดขอนแก่น)	๑๓๔	๑,๙๖๐.๒๕	๑,๗๙๔	๑๓.๙๙

รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

ตารางแสดงความเคลื่อนไหว โรงงานจำพวก ๒ และ ๓

ปี	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒๕๖๔	๘๖๒	๑๓๗,๘๙๐.๗๓	๕๙,๗๘๙
๒๕๖๕	๙๐๓	๑๓๙,๐๒๐.๓๒	๖๐,๓๑๙
๒๕๖๖	๙๑๖	๑๐๕,๙๒๑.๘๕	๕๙,๑๒๔
๒๕๖๗	๙๒๒	๑๐๗,๕๖๑.๖๔	๕๙,๓๒๐
๒๕๖๘	๙๔๒	๑๐๙,๔๓๖.๓๔	๕๙,๗๔๘

(ปี ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘)

ประเภทการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตารางแสดงโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ

สาขาอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
การผลิตอื่นๆ	๔	๙๗.๑๙	๑๓
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	๓	๒๓.๔๐	๑๕
อุตสาหกรรมอาหาร	๒	๖๘.๐๐	๒๙
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๒	๒๗.๒๕	๒๕
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑	๒๕๐.๕๐	๗
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑	๘.๐๐	๕
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๑	๒๙.๕๐	๗๒
รวม	๑๓	๔๗๔.๓๔	๙๔

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต ๓ ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนโครงการ ๙ โครงการ เงินลงทุน ๖๓๗.๘ ล้านบาท มีการจ้างแรงงาน ๔๘๘ คน โดยมีรายละเอียดโครงการ ดังนี้ กิจการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ กิจการผลิต Surgical Mask กิจการผลิตสารสกัดยางนา กิจการผลิตตัวควบคุมกระแสไฟฟ้า กิจการผลิตผ้าพิมพ์ด้วยวิธีสกรีน/ ผ้าพิมพ์ด้วย วิธี Dye Sublimation และกิจการผลิต Enterprise Software & Ditital Content

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนที่ ๓ ขอนแก่น (มกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๖)

๒) กรอบการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (Key Drivers for Growth):ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ยกระดับรายได้ของชาวจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งสามารถประกอบอาชีพพึ่งตนเองได้ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เสมอภาคจากระดับชุมชน โดยการพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ เพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะในการจัดการการเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และอุตสาหกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการจับคู่ธุรกิจและมีช่องทางการสนับสนุนแหล่งเงินทุน โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ช่วยเหลือทางวิชาการด้านความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า รวมทั้งการพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจร และเศรษฐกิจชุมชนมีทุนในการพัฒนาการค้าและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่

(๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานความปลอดภัย สร้างความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมและต่อยอดการพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตร

(๓) ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหาร โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติกชีวภาพ สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น และส่งเสริมการดำเนินงานตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG: Bio-Circular-Green Economy) ซึ่งเป็นการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาพัฒนาต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานรากเพื่อสร้างรายได้ โดยมุ่งเน้นการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเกิดการพัฒนายั่งยืน อาทิ ด้านเกษตรและอาหาร พลังงานและวัสดุสุขภาพและการแพทย์ และการท่องเที่ยวและบริการ เป็นต้น

(๔) การส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดขอนแก่นให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้วยจังหวัดมีความพร้อมด้านภูมิศาสตร์ในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นประตูด้านการค้า การลงทุนของภูมิภาคมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง มีศักยภาพในเป็นจุดกระจายสินค้า ในภูมิภาคมีต้นทุนที่ดีในด้านสถาบันการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านความร่วมมือของคนในพื้นที่ และมีบรรยากาศที่ดีในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ควรส่งเสริม ผลักดัน สนับสนุน และอำนวยความสะดวก ในการให้สิทธิพิเศษในการดำเนินกิจการต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการหรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและภูมิภาค และเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของจังหวัด และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

๓) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด จังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค” ประกอบด้วย

- (๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- (๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
- (๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๔) การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ.๒๕๖๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และเพื่อผลักดันให้นำแนวทางจัดทำแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดโดยกำหนดโครงการ แผนการปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกันและสามารถกำกับติดตามประเมินผลได้ ดังนั้น จึงต้องรู้สถานภาพหรือปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เสียก่อน วิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของจังหวัด มีหลายวิธีด้วยกัน หนึ่งในวิธีการเหล่านี้ คือกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ได้นำมาใช้วิเคราะห์ตามหลักสากล

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและภัยคุกคาม) และปัจจัย สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) (SWOT Analysis)

(๑) ความหมายของ SWOT SWOT เป็นคำย่อมาจากคำว่า Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats โดยแต่ละคำมีความหมายในการวิเคราะห์ ดังนี้

Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ปัจจัยภายในจังหวัดที่เป็นบวก ซึ่งจังหวัดนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง ปัจจัยภายในที่เป็นลบ ซึ่งจังหวัดไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานของจังหวัดบรรลุวัตถุประสงค์

Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ขัดขวางการทำงานของจังหวัดไม่ให้เกิดบรรลุวัตถุประสงค์

(๒) ผลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายใน (Internal Factors Analysis) ประกอบด้วย

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน

- ๑) ศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยานและโครงข่ายถนน
- ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปปศุสัตว์ ผลิตภัณฑ์อาหาร อุตสาหกรรมเครื่องตี
- ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์
- ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองหัตถกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่
- ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ

๗) มีศูนย์การแสดงสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน
 ๘) มีสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม
 ๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน

๑) ภาคเกษตรผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ประกอบกับภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง

๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน

๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น

๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม

โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก

๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน

๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC

๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน

๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา

อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก

๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน

๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลต่อกลไกตลาดในประเทศ

๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ

๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน

๓) ทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น โดยวิเคราะห์กลยุทธ์ TOWS Matrix

(๑) SO Strategy กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑) ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยานและโครงข่ายถนน ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปปศุสัตว์ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องตี๋ม ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์ ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองนวัตกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่ ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ ๗) มีศูนย์การแสดงสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน ๘) มีสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม ๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง	๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน ๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC ๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน ๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา
กลยุทธ์เชิงรุก (SO) ๑) พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุนภาคอุตสาหกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP/SMEs ๒) บูรณาการความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการส่งเสริมผู้ประกอบการเข้าถึงการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตภาคอุตสาหกรรม	

(๒) ST Strategy กลยุทธ์เชิงป้องกัน การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นประกอบกับการลดปัจจัยเสี่ยงภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑) ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ระบบราง อากาศยานและโครงข่ายถนน ๒) ศูนย์กลางทางการแพทย์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๓) มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปปศุสัตว์ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเครื่องตี๋ม ๔) เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลักและพืชอาหารที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ปศุสัตว์ ๕) ได้รับการรับรองเป็นเมืองนวัตกรรมโลกแห่งผ้ามัดหมี่ ๖) มีเขื่อนอุบลรัตน์สนับสนุนการผลิตพลังงานไฟฟ้าและการชลประทาน และมีโรงงานไฟฟ้าจากพลังงานขยะ	๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลต่อกลไกตลาดในประเทศ ๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต

<p>๗) มีศูนย์การแสดงสินค้าและสถานที่จัดประชุมสัมมนาที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๘) มีสถาบันบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม</p> <p>๙) มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้</p> <p>๑๐) มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานราชการที่เข้มแข็ง</p>	<p>๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อภาคการผลิตและค่าครองชีพ</p> <p>๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน</p>
<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <p>๑) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) สร้างและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>๓) ส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินกิจการด้วยนโยบาย ๔ มิติ (มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ มิติที่ ๒ การดูแลสังคม โดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น)</p>	

(๓) WO Strategy กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ภาคเกษตรผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ประกอบกับภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง</p> <p>๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน</p> <p>๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน</p> <p>๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น</p> <p>๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม</p>	<p>๑) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็นเมืองหลักของภูมิภาค จังหวัดขอนแก่นจึงได้รับเลือกเป็นเมืองต้นแบบในการพัฒนาด้านต่าง ๆ อาทิ Smart City, Mice City, TOD, Dry Port, Turck terminal, Railway, Aeropolis, NeEC Bioeconomy นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ส่งผลเชิงบวกต่อการตัดสินใจในพื้นที่ของนักลงทุน</p> <p>๒) มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC</p> <p>๓) การเชื่อมกันกับนโยบายของกลุ่มจังหวัดฯ ในการพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ สู่อุตสาหกรรมระบบรางและอากาศยาน</p> <p>๔) พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ตามกรอบเวลา</p>
<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)</p> <p>๑) จัดทำ/เผยแพร่ ฐานข้อมูลสารสนเทศภาคอุตสาหกรรมเพื่อเกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน</p> <p>๒) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้ตระหนักถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่ระบบ ๑๐๐%</p> <p>๓) ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านการรับกำจัดของเสียในพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม</p>	

(๔) WT Strategy กลยุทธ์เชิงรับ กลยุทธ์การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญอุปสรรค

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
๑) ภาคเกษตรผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำ เกษตรกรขาดความรู้และขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต ประกอบกับทันทภาวะภัยแล้งฝนทิ้งช่วง ๒) แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม มีทักษะไม่ตรงและ/หรือไม่เพียงพอความต้องการของตลาด คนรุ่นใหม่ไม่สนใจเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนระดับอุดมศึกษาจึงไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ๓) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๔) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้และการปรับตัวเข้าสู่บริบทใหม่ เช่น ตลาดออนไลน์ สื่อโซเชียล เป็นต้น ๕) การจัดการภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ไม่มีแหล่งกำจัด รวมทั้งแหล่งรวบรวมของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม	๑) การเกิดโรคระบาดอุบัติใหม่เกิดการอุบัติซ้ำ เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ความเชื่อมั่นในการลงทุน การค้า การผลิต การจ้างงาน และการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ๒) การแข่งขันทางการตลาด สินค้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่ราคาถูกกว่า เช่น จีน เวียดนาม ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในประเทศ ๓) ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ๔) ต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อการผลิตและค่าครองชีพ ๕) สังคมให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน
กลยุทธ์เชิงรับ (WT) ๑) การเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๒) สนับสนุนการผลิตวัตถุดิบต้นน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มผลผลิตของวัตถุดิบต้นน้ำให้มีความเพียงพอและมีคุณภาพ	

ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
ด้านความรู้	๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานขออนุมัติ/อนุญาต การขอการรับรองมาตรฐาน ๒. การใช้พลังงานและวัตถุดิบอย่างคุ้มค่าและมีผลิตภาพสูง ๓. การเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ให้กับแรงงานภาคอุตสาหกรรม ๔. ข้อมูลด้านการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งการใช้นวัตกรรมในพื้นที่
ด้านการส่งเสริม	๑. การสร้างมูลค่าเพิ่มพืชเศรษฐกิจ/สัตว์เศรษฐกิจทางเลือก เช่น มะม่วง ข้าวโพด ผักอินทรีย์ สุกร โคขุน ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการตลาดต่างประเทศ ๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้และผู้บริโภค การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงนวัตกรรม ๔. การต่อยอดวัตถุดิบที่เป็นผลพลอยได้จากการผลิต
ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพภาครัฐ	๑. บูรณาการกฎหมายในแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการขออนุญาตให้รวดเร็วทันสถานการณ์ ๒. การนำนวัตกรรมมาเป็นเครื่องมือในการให้บริการแก่ผู้รับบริการเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและลดระยะเวลาในการดำเนินการ
ด้านมาตรฐานการผลิตและการจัดการ	๑. การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ การจัดการภาคอุตสาหกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด ๒. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมทำ zero waste ๓. การบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ให้มีราคาที่เหมาะสม ๔. สินค้ามีมาตรฐานทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ๕. การส่งเสริมการลดต้นทุนของผู้ประกอบการ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมพื้นที่
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถการประกอบการอุตสาหกรรม
- ๓) กำกับ ดูแล ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่ระบบมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์

- เป้าประสงค์

๑. นโยบายและแผนปฏิบัติราชการสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
๒. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ความสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการ ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ.๒๕๖๘
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์		
กลยุทธ์ที่ ๑ ผลักดัน นโยบายและแผนปฏิบัติ เพื่อยกระดับ อุตสาหกรรมในพื้นที่	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและ บูรณาการเชิงพื้นที่	๔๘,๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ติดตาม ประเมินผลตามนโยบาย และยุทธศาสตร์กระทรวง อุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวง อุตสาหกรรม	๒๘๘,๐๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับ
ความสามารถในการแข่งขัน

- เป้าประสงค์

พัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

มูลค่าการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ.๒๕๖๘
แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน		
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการแข่งขัน	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม ๑) โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๒) โครงการการพัฒนาสิ่งทอทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Cultural Textile) ๓) โครงการป็นนักรัฐกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ๔) โครงการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม ๕) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAIC Next Steps)	๒๒๘,๐๐๐ ๑,๗๔๖,๐๐๐ ๔๐๑,๖๐๐ ๑๐๘,๐๐๐ ๑๗๙,๖๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ภาคการผลิตให้สามารถผลิตสินค้าคุณภาพและได้รับรองมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม ๑) โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒) โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	๓๐๖,๗๑๒ ๖๒,๗๐๐

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- เป้าประสงค์

กำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมาย และส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ ปี พ.ศ.๒๕๖๘
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม		
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๑๒๒,๕๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Town Industry)	-
กลยุทธ์ที่ ๓ บูรณาการภาครัฐและเอกชนเพื่อบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. เสนอของงบประมาณจังหวัด	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๔๒,๕๐๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๔.๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ ๓ ของหน่วยงานเป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้องรวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับเชิงพื้นที่
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กรอบแนวทางในการดำเนินงาน และกรอบการจัดทำงบประมาณประจำปี จำนวน ๑ แนวทาง ๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑ แผน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด กิจกรรมที่ ๒ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด (แบ่งตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
๙. งบประมาณ	๔๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๒ โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การดำเนินงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานของจังหวัด จำนวน ๒ กิจกรรม คือ การติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมนิคมทุกประเภท และกิจกรรมติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ซึ่งปัจจุบันโครงการต่างๆ จำเป็นที่จะต้องมีการติดตามประเมินผล เพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานและนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้มีข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอผู้บริหารและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่งให้สำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๒. เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน/ผลการดำเนินงานของหน่วยงาน และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานในปีงบประมาณต่อไปได้ ๓. เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด เดือนละ ๑ ครั้ง ๒. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมนิคมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่) ๓. รายงานข้อมูลผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ความสำเร็จของการรายงานผลการติดตามโครงการไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท ๒. ติดตามผลการดำเนินงานของทุกกลุ่มในสำนักงานและรายงานผลเป็นรายเดือน ๓. สรุปผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร
๙. งบประมาณ	๒๘๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๓ โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุลมีศักยภาพและยั่งยืน และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาคเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไร ในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับ กติกาสากลดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนต่อใจไทยและประชาคมโลก และ ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการ ทำงานของทุกกลุ่มงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็น ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ส่งเสริมการผลิต และการใช้พลังงานสะอาด และ พลังงานหมุนเวียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทย เป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการ ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงาน อุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ในหัวข้อเกี่ยวกับ กฎระเบียบ การรายงานข้อมูล และการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND กิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย การออกเยี่ยม ติดตามผลการ ดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด การให้คำปรึกษาแนะนำ เบื้องต้น และการให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการ ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพ ชุมชนรอบโรงงาน เพื่อให้ครบถ้วนทุกมิติ</p> <p>โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น เป็นหน่วยงานดำเนินกิจกรรมโครงการ ได้ มีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานส่งเสริม ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๑ อัตรา สามารถให้การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัด ขอนแก่น ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน ๖๐๐ คน เพื่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มโอกาส และทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน ส่งผลให้ชุมชนและสังคมมี ความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหนียวแน่นเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการเติบโตอย่าง ยั่งยืน</p>

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และ จังหวัด</p> <p>๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น ได้เรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และเข้าใจการรายงานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม iSingleForm
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษา สํารวจ และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด</p> <p>๒. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง (ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน การแนะนำเรื่องมาตรฐาน</p> <p>๔. ให้บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน</p> <p>๕. จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
๙. งบประมาณ	๒๒๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือระดับพื้นบ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product: OTOP) เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค อย่างต่อเนื่อง</p> <p>สมอ.ได้ดำเนินการโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเป็นการสนับสนุนในด้านมาตรฐานและการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองเพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน</p> <p>ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้มอบหมายให้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่มีความพร้อม จำนวน ๒๐ จังหวัด ได้ดำเนินการเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระดับจังหวัด ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัด ภายใต้คณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระดับจังหวัด ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้การอนุญาตของราชการเป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อความต้องการของประชาชน กระทรวงอุตสาหกรรม จึงมีนโยบายให้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด อีก ๕๖ จังหวัดที่เหลือ (รวมจังหวัดขอนแก่น) ดำเนินการเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระดับจังหวัด เพื่อให้สามารถให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้วเสร็จภายในจังหวัด โดยมอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับผู้แทนจากภาคราชการ สถาบันการศึกษา ที่เกี่ยวข้องดำเนินการพิจารณาให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด ในรูปแบบคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลักดันผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และแสดงเครื่องหมายรับรองที่ถูกต้อง ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในด้านเกณฑ์คุณภาพและกระบวนการผลิตตลอดจนผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาแบบยั่งยืนและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านการขอ มผช. จำนวน ๑๐๐ ราย/ผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน มผช.
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	ร้อยละของจำนวนใบรับรอง มผช. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การรับคำขอ ตรวจสอบสถานที่ผลิต และเก็บตัวอย่างส่งหน่วยตรวจสอบ ๒. ตรวจสอบติดตามผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓. จัดประชุมรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มผช.
๙. งบประมาณ	๓๐๖,๗๑๒ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๕ โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีบทบาทที่หลากหลาย เป็นได้ทั้งผู้ผลิตผู้กระจายสินค้า และผู้ให้บริการ ทำหน้าที่ทั้งด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งจ้างงาน จุดกำเนิดของผู้ประกอบการรายใหม่ แหล่งฝึกอาชีพของแรงงานประเภทต่างๆ ธุรกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการนำมาตรฐานมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างความได้เปรียบทางการค้า และเป็นช่องทางให้ผู้บริโภคเลือกสินค้าและบริการที่มีการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ในขณะที่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจำนวนมากมีปัญหาด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากส่วนใหญ่เริ่มต้นประกอบธุรกิจจากการมีประสบการณ์ด้านใดด้านหนึ่ง จึงมักจะขาดทักษะด้านการบริหารจัดการ รวมถึงผู้ประกอบการที่เริ่มต้นทำธุรกิจและอยู่ระหว่างยกระดับผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนและระยะเวลา ในการพัฒนาให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม อย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแข่งขันทางการค้าทั้งตลาด ในประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานภารกิจพัฒนา และส่งเสริม SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการ ด้วยการกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้า และบริการ สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคตามพันธกิจของแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตอบโจทย์ประเด็นเร่งด่วนและนโยบายหลักของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)</p> <p>ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น หน่วยรับรองระดับจังหวัด ในฐานะผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ตระหนักถึงความสำคัญของการกิจที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนด้านการมาตรฐานให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ยกระดับสู่มาตรฐานที่เหมาะสม ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ ของผู้ประกอบการระดับเอสเอ็มอี และวิสาหกิจชุมชนที่ไม่ใช่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ที่มีความต้องการเครื่องหมายการค้าหรือบริการ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค เพื่อพัฒนาบุคลากรของผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มเป้าหมาย ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับรอง มอก. เอส และผู้ประกอบการ SMEs สามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน</p>

	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ จึงเห็นสมควรเสนอโครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการตามเกณฑ์มาตรฐาน มอก.เอส กำกับดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด มอก.เอส การนำข้อกำหนดมอก.เอส ไปปฏิบัติการจัดทำเอกสารระบบการบริหารงาน ตามมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ ๓๐ ราย ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านการผลิตสินค้า และด้านงานบริการ ได้การตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ๕ คำขอ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการได้รับการตรวจติดตามผลเพื่อการรักษาคุณภาพ ๒ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการ SMEs ด้านงานบริการ ได้การตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๕ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> การรับรองมาตรฐาน มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมเอสให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและสื่อโฆษณา
๙. งบประมาณ	๖๒,๗๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๖ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Cultural Textile)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Cultural Textile) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นต่อยอดอดีตจากอัตลักษณ์วัฒนธรรมนำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีเพื่อสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดใหม่ๆ หนึ่งในนั้นที่ต้องพัฒนาคืออุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งในปัจจุบันแผนต่างๆ ของประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นแผนพัฒนาภาค (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจฯ ก็ให้ความสำคัญในแนวทางการพัฒนาการยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าพื้นเมือง และเน้นพัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชนในกลุ่มสินค้าผ้าไหม หรือแม้กระทั่งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ในมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้และสวมใส่ผ้าไทย ในข้อ ๑.๖ ที่จัดให้มีการอนุรักษ์ต่อยอดภูมิปัญญาเกี่ยวกับการแปรรูปผ้าไทยผลิตเป็นสินค้าต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และสร้างเศรษฐกิจฐานรากในระดับจังหวัดและชุมชน สำหรับในมิติด้านจุดแข็งและศักยภาพของผ้าไหมไทยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และหนองบัวลำภู ผ้าไหมพื้นเมืองเป็นสินค้าที่เกิดจากอัตลักษณ์และภูมิปัญญาทางด้านสิ่งทอและวัฒนธรรม และเป็นที่รู้จักดีของผู้ซื้อชาวไทย มีวัตถุดิบจากธรรมชาติที่มีศักยภาพ มีจุดขาย โดยเฉพาะผ้าไหมไทยของกลุ่ม ๓ จังหวัดภาคอีสานที่มีชื่อเสียงในระดับโลก ที่ผ่านมามีข้อจำกัดในการผลิตเชิงอุตสาหกรรม สำหรับการผลิตผ้าไหมที่มีลวดลาย เนื่องจากเป็นสินค้าทำมือ ขาดการแปรรูปเป็นสินค้า lifestyle และของที่ระลึกจากผ้าไหมใหม่ๆ ที่จะนำมาช่วยเพิ่มมูลค่า นอกจากนี้ยังขาดการสนับสนุนของภาครัฐ และขาดหน่วยงานเจ้าภาพในการผลักดันอุตสาหกรรมนี้ให้เติบโต ประกอบกับการผลิตจำกัดอยู่ในระดับวิสาหกิจชุมชนทำให้ผลิตได้น้อย ไม่ผลิตเชิงอุตสาหกรรม (ยกเว้นผ้าไหมสีพื้น)</p> <p>ในภาพระดับการค้าและการส่งออก จากข้อมูลในปี ๒๕๖๓ พบว่า ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกผลิตภัณฑ์ผ้าไหมกว่า ๓๘๘ ล้านบาท แบ่งออกเป็นสินค้าประเภทเส้นด้ายไหม มูลค่า ๑๘๔.๔๔ ล้านบาท ผ้าไหมผืน ๑๓๘.๗๐ ล้านบาท ส่วนการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากไหม มีมูลค่า ๖๔.๖๐ ล้านบาท โดยมีตลาดหลักคือ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สวิตเซอร์แลนด์ จีน และตุรกี อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์ใหม่ไทยของผู้ผลิตเสื้อผ้าแบรนด์รายใหญ่ (supplier) ในตลาดต่างประเทศยังไม่เป็นที่รู้จัก คำสั่งซื้อผ้าไหมส่วนใหญ่จะซื้อจากประเทศอินเดียหรือจีน</p> <p>จากจุดแข็งและข้อจำกัดข้างต้น สินค้าดั้งเดิมคือผ้าไหมสีพื้น (ไม่มีลวดลาย) ของโรงงาน ไม่สามารถพัฒนาวิธีการผลิตหรือเทคนิคการทอเชิงอุตสาหกรรม ที่ผสมผสานอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทยได้ หรือขาดการแปรรูปสินค้าในรูปแบบใหม่ๆ ที่สำคัญยังขาดเชื่อมโยงการผลิตผ้าไหมไทยจากภาคชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งถ้าหากไม่มีการพัฒนาหรือดำเนินการใดๆ จะทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสในการดึงดูดตลาดผู้ซื้อจากประเทศที่มีความต้องการและมีกำลังซื้อสูงได้</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญข้างต้น จึงได้ริเริ่มการดำเนินงานตามแนวคิดหลักในบทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรม ในโครงการพัฒนาผ้าไหมไทยร่วมสมัย ระยะที่ ๒ (Premium Thai Silk) จะดำเนินการแก้ปัญหาและข้อจำกัด โดยเน้นการยกระดับผู้ผลิตผ้าไหมจาก OEM ไปสู่ ODM ให้รองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้า ตลอดจนการส่งเสริมการแปรรูปเป็นสินค้า lifestyle และของที่ระลึกจากผ้าไหมใหม่ๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ใหม่ไทยให้เป็นที่รู้จัก และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจเชิงลึกแบบกลุ่มทั้ง Value Chain เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้คืนสู่ชุมชน และเพิ่มโอกาสในการจ้างงานที่มั่นคงให้กับประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน</p>

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ ODM และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจเชิงลึกแบบกลุ่มของชุมชน (Value Chain) เพื่อรองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้า รวมทั้งยกระดับเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้คืนสู่ชุมชน</p> <p>๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย สินค้า lifestyle และของที่ระลึกจากผ้าไหมในระดับสากล ในภาพลักษณ์ที่ดูหรูหราและคุณภาพสูงผสมความเป็นสากล โดยใช้การออกแบบในอัตลักษณ์ความเป็นไทย เพื่อสร้างตลาดใหม่จากผ้าไหมไทยในต่างประเทศ</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑. พัฒนาและยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ ODM และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจเชิงลึกแบบกลุ่มของชุมชน (value chain) ๘ กลุ่ม ๒๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย สินค้า lifestyle และของที่ระลึกจากผ้าไหมในระดับสากล ๘ กลุ่ม ๒๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑. รายได้ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ทอผ้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตทั้งระบบ (value chain) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ๒๐%</p> <p>๒. มูลค่าเพิ่มของสินค้าผ้าไหมไทยด้วยการพัฒนาในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น ๔๐%</p> <p>๓. เกิดการจ้างงานในชุมชนเพื่อทำการผลิตเพิ่มขึ้น ๑๐%</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มูลค่าเพิ่มของสินค้าผ้าไหมไทยด้วยการพัฒนาในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. กิจกรรมการพัฒนาและยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ ODM และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจเชิงลึกแบบกลุ่มของชุมชน (Value Chain)</p> <p>๒. กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย สินค้า lifestyle และของที่ระลึกจากผ้าไหมในระดับสากล</p> <p>๓. บริหารโครงการและติดตามประเมินผล</p>
๙. งบประมาณ	๒,๒๑๙,๖๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๗ โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืนด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขายการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน</p> <p>ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน ให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ อีกทั้ง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะประธานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคามได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ ต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน 2. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ 3. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจชุมชน ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชน ๒๐ คน ๒. กิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชนต้นแบบ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจกรรม
๙. งบประมาณ	๔๐๑,๖๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๘ โครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคเกษตรเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจของไทย โดยประเทศไทยมีความได้เปรียบจากภูมิศาสตร์และภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกพืชและเพาะเลี้ยงสัตว์หมุนเวียนทั้งปี ทำให้มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ทำให้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาคการเกษตรเป็นภาคที่เชื่อมโยงเชิงเศรษฐกิจและสังคมกับภาคการผลิตอื่น ๆ ในระดับสูง จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้รัฐบาลได้กำหนดให้การยกระดับศักยภาพ ภาคเกษตรเป็นหนึ่งในนโยบายหลักของรัฐบาล เป็นเป้าประสงค์ในการสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางเกษตรอุตสาหกรรม ในการนำศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม (Industrialization) มาประยุกต์ใช้กับภาคการเกษตร โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน</p> <p>ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับจำนวนเกษตรกรทั่วประเทศ พบว่ายังมีกลุ่มผู้ประกอบการเกษตรจำนวนน้อยที่สามารถนำศาสตร์ด้านอุตสาหกรรมมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งในปัจจุบันแนวโน้มแรงงานภาคเกษตรเริ่มปรับเปลี่ยนจากกลุ่มแรงงานรุ่นเก่าสู่กลุ่มแรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากมีผู้ประกอบการเกษตรรุ่นใหม่ที่จบการศึกษาในสาขาเกษตรโดยตรง หรือมีความสนใจในอุตสาหกรรมเกษตรเป็นทุนเดิมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงลูกหลานของเกษตรกรและผู้ประกอบการอาชีพอื่นแล้วผันตัวเองมาเป็นเกษตรกร จึงเป็นโอกาสในการยกระดับและขยายผลการพัฒนาตามแนวทางเกษตรอุตสาหกรรมออกไปในทุกภูมิภาคของประเทศ</p> <p>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้บูรณาการความร่วมมือในการดำเนินโครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร กิจกรรมพัฒนานักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มทักษะองค์ความรู้ให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการเกษตรครอบคลุมทุกมิติ ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจ การยกระดับศักยภาพผู้เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่เกษตรอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อลดต้นทุนการผลิต การยกระดับมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตรขยายโอกาสและเพิ่มช่องทางการตลาด เพื่อรับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินโครงการดังกล่าว ซึ่งผลการดำเนินงานจะส่งผลให้ผู้ประกอบการเกษตรมีความพร้อมและภาคการเกษตรไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างมีศักยภาพต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริม พัฒนาความรู้ และทักษะของกลุ่มเป้าหมาย ให้มีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมและยกระดับศักยภาพในการเป็นนักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนา ๓๐ คน ๒. ร้อยละกลุ่มเป้าหมายมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจ (ประมาณ ๓๐ คน * ๖๐,๐๐๐ บาท) ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการฝึกอบรมยกระดับศักยภาพเป็นนักรูรกิจเกษตรอุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ คน ๒. กิจกรรมบริหารกิจกรรม ของ สอจ.
๙. งบประมาณ	๑๐๘,๐๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๙ โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรและผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการยกระดับ ความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย</p> <p>สำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการและเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึงการแปรรูปและการตลาด รวมถึง การพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยีเกษตรแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ทั่วประเทศใน ๗๖ จังหวัด ภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro - Industrial Community : OPOAI - C) มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสินค้าเกษตรที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๙๐๐ ผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจน มีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ จากการสุ่มสำรวจติดตามข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการดังกล่าว ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (จาก ๑๙๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔) พบว่า มีมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ อยู่ที่ ๑๐.๑๔ ล้านบาทต่อปี/๑.๖๘ ล้านบาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๖ จึงยังไม่สามารถจำหน่าย</p>

	<p>ออกสู่ตลาดในเชิงธุรกิจได้ มีเพียงร้อยละ ๓.๓๕ ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายผ่านทางสรรพสินค้า และในตลาดต่างประเทศเพียงบางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจ เพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อม สู่การเป็น Start Up หรือ SME ในอนาคตได้</p> <p>จากข้อมูลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPs) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/SMEs ต่อไป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป 3. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร/ ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย 2. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ 3. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ รายได้ที่เพิ่มขึ้น หรือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น 648,000 บาท/ปี</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 2. ยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการทดสอบผลิตภัณฑ์
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑๗๙,๖๐๐ บาท/ปี</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น</p>

๔.๑.๑๐ โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดง ความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง</p> <p>ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนิน โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีสู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชน ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีสู่ชุมชน ด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน ๕๐ คน ๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ กิจการ ๓. ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีความเข้าใจด้านธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเห็นโอกาสทางธุรกิจจากการดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม (เฉลี่ย ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี/กิจการ x ๑ กิจการ = ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการส่งเสริมการประกอบการที่ค้ำชูชุมชนด้วยการสร้างมีส่วนร่วม ๕๐ คน ๒. กิจกรรมการส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ จำนวน ๑ กิจกรรม
๙. งบประมาณ	๑๒๒,๙๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๑๑ โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้ให้ความสำคัญการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชน</p> <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน แผนงานและโครงการสำคัญ ๔.๑๔ โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมให้เป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของพื้นที่ ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งได้มีการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศรายจังหวัด ๑๕ จังหวัด เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ทั้งด้านการบริหารจัดการและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และจะมีการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดต่อไป ซึ่งมอหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานดำเนินงานหลักในการขับเคลื่อนประเทศด้วยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และมีกรอบระยะเวลาดำเนินการ โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศคือการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นไปตามเป้าหมายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง พร้อมกันนี้ได้รับการตรวจประเมินจากคณะผู้ตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ผลการตรวจประเมินปรากฏว่า จังหวัดขอนแก่น ได้คะแนนผ่านตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับ ๒ แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดขอนแก่น บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดฯ การบูรณาการของงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการ การรวบรวมข้อมูลตามเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รายงานผลการส่งเสริม สนับสนุนยกระดับและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัด จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมหลักการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อรองรับการตรวจประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามระบบการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อรักษาระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงชุมชนในพื้นที่

	<p>๒. เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัดของพื้นที่เป้าหมายจังหวัดขอนแก่น เพื่อขอรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามระบบการประเมินระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>๓. เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและการรายงาน การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>๔. เพื่อให้สถานประกอบการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดต้นทุนในกระบวนการบำบัด รวมทั้งลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นกับสังคม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่ ๔ เทศบาล (ตำบลน้ำพอง, ตำบลลำน้ำพอง, ตำบลม่วงหวาน และตำบลกุดน้ำใส) ใน ๓ ตำบล (ตำบลน้ำพอง, ตำบลม่วงหวาน และตำบลกุดน้ำใส) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น</p> <p>เป้าหมาย กลุ่มผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม/พนักงาน/ชุมชนโดยรอบ/ภาคส่วนราชการ และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดขอนแก่น</p> <p>ตัวชี้วัด การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อยู่ในระดับที่ดีขึ้น หรือรักษาระดับ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๗ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนและเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น</p> <p>- ชี้แจงรายละเอียดตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๔๔ ราย</p> <p>๒. ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดขอนแก่น</p> <p>- พิจารณาแผนงานและแผนปฏิบัติการ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จำนวน ๖๘ ราย</p> <p>๓. จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ โรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>- อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๕๘ ราย</p> <p>๔. จัดอบรมให้ความรู้แก่ อปท. ในพื้นที่และผู้ประกอบการโรงงานในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>- อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน ๖๖ ราย</p>
๙. งบประมาณ	-
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

๔.๑.๑๒ โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มในอนาคต ถือเป็นภาวะเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิตในทุกระดับภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศ จึงต้องมีการปรับตัวและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และเติบโตแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้านมลพิษและ สิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียง โดยเฉพาะในพื้นที่ตามลุ่มน้ำสายสำคัญ ที่ในบางครั้งอาจมีน้ำเสียถูกปล่อยลงมาผ่านท่อระบายน้ำ คูคลองต่าง ๆ ซึ่งแม้ว่าน้ำเสียเหล่านั้นเกิดขึ้นมาจากหลายแหล่งทั้งจากสถานประกอบการครัวเรือนและภาคการเกษตรก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ ภาคอุตสาหกรรมถูกมองว่าเป็นตัวการของการเกิดน้ำเสียเป็นลำดับแรกและก่อให้เกิดปัญหาในการ ประกอบการของโรงงานในพื้นที่เกิดเหตุเป็นอย่างมาก สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการ ในเชิงรุก ด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสถานประกอบการที่อยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาน้ำเสียอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องให้กับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็น ตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อสร้างความตระหนักและป้องกันไม่ให้สถานประกอบการ สร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อสร้างความมั่นใจว่าโรงงาน ทั้งที่อยู่ริมแม่น้ำและในพื้นที่อื่นทั่วไป ไม่ให้สร้างมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยกำหนดที่จะนำระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมมาดำเนินการกับสถานประกอบการ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่การเริ่มต้นดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลและการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน เพื่อนำไปสู่การดูแลสถานประกอบการและเฝ้าระวังอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อ ไม่ให้เกิดปัญหากระทบต่อชุมชนและทรัพยากรน้ำและสร้างจิตสำนึกของประชาชน การดำเนินกิจกรรมเพื่อ บริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ชุมชน สถานประกอบการรวมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้าน มลพิษในรูปแบบเครือข่ายการเฝ้าระวัง ที่ เน้นการป้องกันแบบเชิงรุก อันจะส่งผลในการเพิ่มขีด ความสามารถการป้องกันผลกระทบที่ เกิดขึ้นของสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี ซึ่งการดำเนินการ เหล่านี้จะเกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคชุมชน สถานประกอบการและส่วน ราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมกันอย่างต่อเนื่อง</p>
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อให้ผู้บริหารอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ปฏิบัติงานในส่วนกลางและภูมิภาคของกระทรวงอุตสาหกรรม มีข้อมูลในการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ทันที่ ๒. เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่ จังหวัดลุ่มน้ำ มีระบบกำกับข้อมูล เพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในแม่น้ำสายสำคัญ ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่าง ต่อเนื่อง ๔. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัด และส่วนที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในกลุ่มจังหวัดคณะกรรมการส่งเสริมการดำเนินงานการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรให้ สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนรวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<p>ผลผลิต : มีข้อมูลในการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>ผลลัพธ์ : โรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	โรงงานและธุรกิจอุตสาหกรรม/SMEs มีการจัดระบบการบริหารจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม - แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม - แผนพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การดำเนินงานจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง และ บึง ที่สำคัญในพื้นที่ต่าง ๆ ๒. กิจกรรมจัดชี้แจงทำความเข้าใจหลักสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนด้วยธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. กิจกรรมจัดนิทรรศการ เผยแพร่ข้อมูล และฝึกอบรม ๔. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบความสำเร็จในพื้นที่ ให้กับผู้ประกอบการอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินงานตามหลัก ธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน
๙. งบประมาณ	๖๘๖,๔๐๐ บาท/ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการ สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ ออ.	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๘	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น รายปี พ.ศ.๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค	“ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง	การผลักดันและบูรณาการนโยบายและแผนให้สู่เกิดผลสัมฤทธิ์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค	การพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๖			การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ.๒๕๖๗

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. กำกับ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่โรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด กรณีฝุ่น PM_{๒.๕} และ PM_{๑๐}
๒. ร่วมออกหน่วยบริการประชาชนตามโครงการ “หน่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุข สร้างรอยยิ้มให้ประชาชน”
๓. ร่วมกิจกรรม จิตอาสา เราทำความดีด้วยหัวใจ ในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น
๔. รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ในพื้นที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย ทั้งปี	ผลการ ดำเนินงาน	ร้อยละ
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค			
๑.๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๐๐	๑๔๕	๑๔๕
๑.๒ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย และ ข้อบังคับต่าง ๆ (อบรม Online)	๑๐๐	๑๐๖	๑๐๖
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๓๐๐	๓๑๔	๑๐๔.๖๗
๑.๓.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น	๒๕๐	๒๕๙	๑๐๓.๖
๑.๓.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง	๕๐	๕๕	๑๑๐
๑.๔ ให้บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและ ผู้ผลิตชุมชน	๑๒๐	๑๒๗	๑๐๕.๘๓
๒. ดำเนินกิจกรรมโดยใช้งบประมาณประจำปี			
๒.๑ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย (ทั้ง อก.)	๖๖๐	๙๒๙	๑๔๐.๗๖
๒.๒ พิจารณาเรื่องราวการอนุญาต การแจ้ง สอบถามหรือหารือเกี่ยวกับ โรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.วัตถุอันตราย	๓๐๐	๔๑๖	๑๓๘.๖๗
๒.๓ การกำกับ ตรวจสอบดูแลโรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.วัตถุอันตราย	๕๔๐	๕๔๕	๑๐๐.๙๓
๒.๔ จัดทะเบียนเครื่องจักร	๔	๔	๑๐๐
๒.๕ อนุญาตคำขอในการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	๐	๐	๐
๒.๖ การตรวจสอบกำกับประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (ครั้ง)	๖๙	๗๐	๑๐๑.๔๕
๒.๗ การออกไปอนุญาต ซื้อขายแร่ – ส่งออกแร่ – ใบอนุญาตขนแร่ ฯลฯ	๐	๐	๐
๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม			
๓.๑ จัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลองหนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น	๙๖	๙๖	๑๐๐
๓.๒ จัดชี้แจง ทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถาน ประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในพื้นที่ ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๕	๕	๑๐๐
๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และ สถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ	๓	๓	๑๐๐

๓.๔ จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นที่ เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการที่เลี้ยง	๒	๒	๑๐๐
๔. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่			
๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๔.๒ จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๕. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม			
๕.๑ สำรองพื้นที่เป้าหมายและเชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมกิจกรรม เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม	๒	๒	๑๐๐
๕.๒ จัดกิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการ/ศึกษาดูงานเครือข่ายที่ ประสบความสำเร็จ/กิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายอุตสาหกรรม รักษาสิ่งแวดล้อม	๒๐	๒๑	๑๐๕
๕.๓ ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการโครงการของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๖. ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)			
๖.๑ อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด ทาง Online และ Offline รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน	๓๐	๓๐	๑๐๐
๖.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ	๕	๕	๑๐๐
๖.๓ บริหารจัดการโครงการของ สอจ. ๗๖ จังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๗. โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)			
๗.๑ จัดทำแผนงาน แผนปฏิบัติการ และแผนการสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ ในการขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ (ไม่มีค่าใช้จ่าย)	๑	๑	๑๐๐
๗.๒ จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ รวมถึงคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงาน แผนปฏิบัติการ แผนการสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนแนวทาง การพัฒนาและขับเคลื่อนโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตามรูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสม	๑	๑	๑๐๐
๗.๒.๑ จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับจังหวัด	๑	๑	๑๐๐
๗.๒.๒ จัดประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑	๑	๑๐๐
๗.๓ จัดกิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับ ชุมชนนิเวศ และศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบ ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ในรูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสม	๑	๑	๑๐๐
๗.๓.๑ จัดกิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้	๑	๑	๑๐๐
๗.๓.๒ การศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบ	๑	๑	๑๐๐

ภาพกิจกรรม

โครงการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในภูมิภาค

กิจกรรม ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด
ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัด สํารับนำไปประเมิน องค์ความรู้ที่
นำไปถ่ายทอดและให้คำปรึกษาแนะนำ เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ผล ๑๔๕ ราย เป็นไปตามแผนการดำเนินการ

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการด้านกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ด้วยการจัดกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และการรายงานข้อมูลกลางกระทรวงอุตสาหกรรม (i-SingleForm) ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ณ โรงแรมเลอแคสเซีย ถนนพิมพสุต อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ผล ๑๔๕ ราย

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ รวมทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภท การผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับฝ่ายโรงงาน ศูนย์ภาคฯ นักวิชาการ ภาศึเครือข่าย ในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการ ณ สถานประกอบการ เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ผล ๓๑๐ ราย

กิจกรรมให้บริการ ให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชน ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด เพื่อยกระดับเอสเอ็มอีไทยในธุรกิจยุค ๔.๐ สู่มาตรฐานสากลพร้อมแข่งขันในตลาดโลก เป้าหมาย ๑๒๐ ราย ผล ๑๒๔ ราย

ภาพกิจกรรม

โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)

ภาพกิจกรรม

โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดขอนแก่น

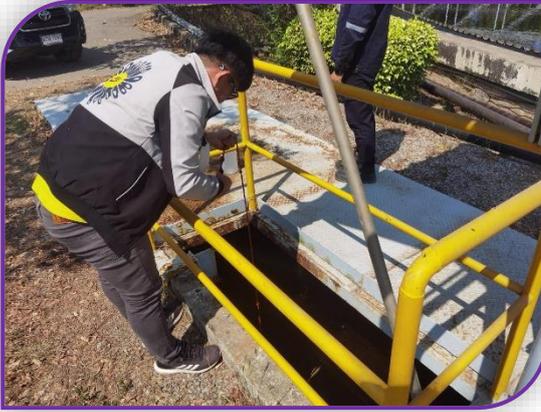
การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ภาพกิจกรรม

โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง หนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

กิจกรรมชี้แจง ทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถาน ประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในพื้นที่ ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นที่เลื่องลือให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการที่เลื่อง

ภาพกิจกรรม โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม

MIND

**กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น**

**ถนนหน้าศูนย์ราชการ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น
จังหวัดขอนแก่น 40000**

โทรศัพท์ 0 4323 6755

E-mail : saraban_khonkaen@industry.go.th